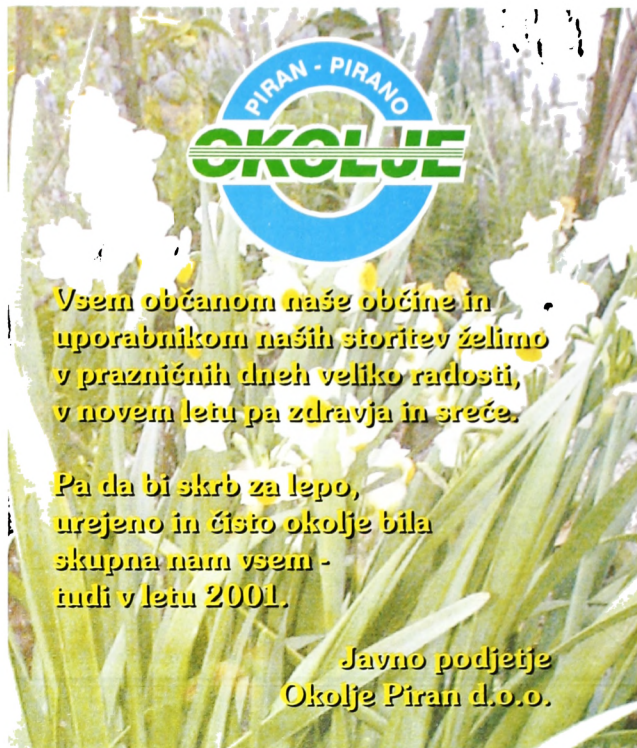

DISKONT PETRA

LIMINJANSKA III, LUCIJA
TEL. 05/6778 220,
05/6778 221

Vsem kupcem želimo prijetno praznovanje božičnih in novoletnih praznikov, hkrati pa vas vabimo na ugoden predpraznični nakup: od 15. - 31.12. nudimo 5% popusti upokojevcem in študentom.

Vsem občanom naše občine in uporabnikom naših storitev želimo v prazničnih dneh veliko radosti, v novem letu pa zdravja in sreče.

Pa da bi skrb za lepo, urejeno in čisto okolje bila skupna nam vsem - tudi v letu 2001.

Javno podjetje
Okolje Piran d.o.o.

*želim vesele božične praznike
in srečno novo leto 2001*

županja občine Piran

Tojka Štular, prof.

*A tutti i cittadini del Comune
di Pirano auguro Buon Natale
e felice Anno Nuovo 2001*

Il Sindaco del Comune di Pirano

Prof. Tojka Štular

OBČINA PIRAN
COMUNE DI PIRANO

V Portorož nikoli brez kopalk!

V HOTELIH MORJE SI LAHKO VSAK DAN PRIVOŠČITE KOPANJE V BAZENIH Z OGREVANO MORSKO VODO, VODNO MASAŽO, SAVNO ALI ZGOLJ KRAMLIJANJE V PRIJETNEM BARČKU OB BAZENU.

bazeni morja

BAZENI Z OGREVANO MORSKO VODO

Bazeni so odprti vsak dan med 7.00 in 21.00 uro, v torek od 14.00 do 21.00 ure.

KOPANJE MED TEDNOM:

- odrasli 650 SIT
- otroci (6-14 let) 450 SIT
- upokoenci 500 SIT
- otroci do 6 let imajo prost vstop

POSEBNE UGODNOSTI:

ABONENSKESK VSTOPNICE ZA 15 X 2 URI MED TEDNOM:

- odrasli 9.000 SIT
- otroci 6.200 SIT
- upokoenci 6.900 SIT

Informacije o bazenih:

Tel. (05) 692 92 10

CELODNEVNE ABONENSKESK VSTOPNICE ZA:

- 30 x bazen 23.500 SIT
- 30 x bazen-savna 36.000 SIT
- 30 x savna 24.000 SIT

DODATNA PONUDBA:

- finska savna z aroma in svetlobno terapijo
- vodne masaže
- čisto, urejeno in prijazno okolje
- Bar Coral - sendviči, obloženi kruhki (tramezzini), krofi, koktejli
- Wai Thai - center za tradicionalno tajsko masažo

Wai Thai

CENTER ZA TRADICIONALNO
TAJSKO MASAŽO

Še posebej pristrčno ste vabljeni v eksotično okolje centra za tradicionalno tajsko masažo Wai Thai, kjer se lahko prepustite nežnim dotikom in zdravilnim prijemom odličnih tajskih terapevtk in terapevtov.

Informacije o Wai Thai:

Tel. (05) 692 70 70

Veseli božič *IN srečno*
Novo leto

HOTELI MORJE

Turistična agencija

Maestral

Želi vsem popotnikom, poslovnim partnerjem, sobodajalcem in prijateljem
Vesele božične praznike ter Srečno in uspešno Novo Leto 2001

NI TREBA ODPOTOVATI KAM DALEČ, DA BI SE IMEL LEPO...

Na pevca Jana Plestenjaka lahko na našem koncu pogosto naletite: na sprehodu po solinah z njegovo psičko Ajo po portoroških pločnikih, bodisi v tem ali onem gostinskem lokalu... Saj je tako rekoč postal že »naš«. Primorec. V Strunjan, kjer ima hišo, se je pred nekaj leti preselil iz Škofje Loke. In predvsem zaradi tega sva se odločili za predstavitev v Portorožanu. Pa seveda zato, ker je vse bolj uspešen in priljubljen slovenski glasbenik.

Lilo je kot iz škafa, ko sva novembrskega večera radovedni in nestrpni čakali na Jana Plestenjaka. Ki je (krepko) zamujal. Ko je vendarle prišel v spremstvu svoje črnodlake živahne psičke (zamudil je, ker se je čiščenje njegovega avta nepredvideno zavleklo), je s svojo zgovornostjo in neposrednostjo kmalu prebil led: »Ne, nič se ne bomo vikali. Jaz sem Jan, vedve pa...« In tako se je začel najin pogovor z Janom Plestenjakom, ko sva ga spraševali o vsem mogočem: od tega kaj rad je, do tega kakšni so njegovi načrti za prihodnost. Pa naj ga najprej opiševa (za tiste (najbrž redke), ki ga ne poznajo). Jan Plestenjak je črnolas, globokih modrih oči. Očala za vid nosi že od malih nog, odkar je »velik« pa okvirje zamenja večkrat na leto. »Zaradi mode«, pove in se ob tem gromko zasmee, da ne veva, ali se heca ali misli zares. Smeje se rad in glasno, prešerno, da je prav nalezljivo. Preprost je in nič kaj »važno« se ne drži zaradi vse svoje popularnosti. Najraje se oblači v temna oblačila. »Ker ni treba razmišljati o skladnosti barv!« pojasni. Tipično po fantovsko, pomisliva medve.

Seveda naju je najprej zanimalo, kaj ga je pripeljalo, da se je odločil preseliti na naš konec. »Tukaj je sonček, če pa ga ni, veter kmalu razpiha oblake. Všeč mi je morje, ki ima svojo moč in hipnotičnost, me napolni z energijo... Živim hitro, napeto in zato rabim neko protiutež, ki jo najdem tukaj, kjer se mi zdi, kot bi se čas ustavil. Ljudje na obali znajo vsaj nekoliko počasneje živeti, brez panike, z manj pehanja za denar. Rad se sprehajam po solinah, sedim s prijatelji pod trto, zahajam v lokale, kjer lahko klepetam predvsem z domačini... Kot otrok sem ogromno prepotoval. Pa sem ugotovil, da ni bistveno odpotovati kam zelo daleč, da bi se imel lepo,« razpreda Jan o tem, zakaj si je za dom izbral Strunjan. O svoji glasbi pravi, da

je noče uvrščati v noben predalček. Je predvsem odsev njega, njegovega življenja. Trudi se biti iskren, da »te ljudje začitijo«. Verjetno pa bi Janovo glasbo lahko uvrstili med pop, včasih med latino ali pop rock... Glasbenih idolov nima, od vsakega pevca se poskuša česa naučiti. Občuduje pa svojega soseda Maria (ki skrbi tudi za njegov vinarograd), ker si je znal iz enostavnih, drobnih stvari narediti življenje lepo. In kako to, da se je odločil za glasbo? Naredil je srednjo glasbeno šolo, potem je študiral glasbo v Ameriki, pa Avstriji. Igra klavir, kitaro, seveda poje... Za umetnost in ustvarjanje ga je vzpodbujala vsa družina (njegova mama Dora Plestenjak je znana slikarka, slikar je tudi njegov brat - opomba uredništva).

»Res je, da morda človek kakšen talent podeduje, a predvsem mora za uspeh vložiti veliko svojega truda in dela«, pravi Jan Plestenjak, kar pa mu ni težko, saj pravi, da mu je še tako veliko garanje užitek. Zato se mu zdi kot bi bilo vse njegovo življenje - ene same počitnice. »Bistveno je, da vsak trenutek obrneš sebi v prid - seveda v pozitivnem smislu - da iščeš okoli sebe lepe stvari,« pojasni Jan.

Na koncu še o Janovih načrtih za prihodnost? »Čimveč dobrih albumov... Zadnji, peti, je bil Amore mio. Pa pisanje pesmi tudi za druge izvajalce. Napisal sem pesem za Slavka Ivančiča, Aniko Horvat... Vse je pač povezano z glasbo...« »Pa za novo leto?« sva radovedni. »Prazniki mi bolj malo pomenijo, ker vsak dan živim polno, ker ne maram pravil. Sicer pa za novo leto načrtujem koncert v Piranu,« še pove in vabi vse, da ga pridejo poslušat.

Tanja Đapa, Kira Zorman

Portorožanov podmladek

- Pri Portorožanu imamo tudi podmladek: dve rosnu mladi dekleti, ki sta se za pogovor z znanim pevcem Janom Plestenjakom preizkusili v novinarstvu. Štirinajstletno osnovnošolka Tanja, doma v Portorožu in petnajstletno Kira, gimnazijko iz Lucije. Tanja je Janova velika oboževalka, zbira njegove fotografije in vse, kar kje o njemu napišejo. Pravzaprav ve o Janu praktično vse! Kiri pa se zdi Jan zanimiv že zato, ker je slaven. Da te na ulici ljudje prepoznajo, da te prosijo za avtogram, to pa je nekaj!!

SREČNO 2001

OSEBNA IZKAZNICA

Ime:	JAN
Priimek:	PLESTENJAK
Rojen:	27.3.1973 (po horoskopu oven) v Škofji Loki
Višina in teža:	zelo lepo visok in vitek
Oči:	modre
Lasje:	vranje črni
Najljubša barva:	črna, temno modra, peščena
Hobi:	risanje (a nima časa...)
Šolski predmet:	tehnični pouk, ker so lahko zabušavali
Najljubša hrana:	vse razen žabjih krakov, najraje jedi, ki se jejo z žlico (mineštre)
Vozi se:	s sivo limuzino koprške registracije ali pa z vespo, ki jo je z druge roke kupil od znanega portoroškega slikarja Suhlega
Stanje:	samski

Utrinki z Univerze za tretje življenjsko obdobje

V novembru so potekale sobotne delavnice Zdrave prehrane za seniorje (fotografija dokazuje tudi zanimanje mlajše generacije) v organizaciji Univerze za tretje življenjsko obdobje Piran in v sodelovanju z Ljudsko univerzo Koper. Vodila jih je Emilija Pavlič v vrtcu Morje Lucija. Največ zanimanja je vzbudila priprava vseh vrst rib in peka domačega kruha. Vsi drugi in tečajji pa sicer potekajo v učilnicah osnovne šole Lucija.

* Prvi sestanek za začetni tečaj angleščine bo 9. januarja 2001 ob 16. uri v učilnici angleškega jezika v OŠ Lucija.

Delavnica gline z mentorjem Robertom Čeličem (sedi prvi z desne). Pri tej dejavnosti so še posebej združili učenje z družabnostjo. Na fotografiji smo prepoznali še Strunjančanko Emilijo Pohlen (stoji prva z leve), poleg nje pa je predsednica Univerze za tretje življenjsko obdobje, gospa Fanči Kuhar.

Zdrav duh v zdravem telesu so rekli že naši predniki. Naši pohodniki to pridno upoštevajo. Posnetek je s prijetnega počitka z roba Osapske stene, od koder se vidi edino samoniklo rastišče lovorja in zimzelene hrasta (črnike) na Slovenskem. Mentorica pohodnikov je Zlata Žeželj.

Končuje se deseto leto, odkar izhaja Portorožan, ki ga je ustanovila in ga vsa leta tudi izdaja Krajevna skupnost Portorož. Ob tem lepem jubileju se zahvaljujemo vsem, ki ste pri njem sodelovali, pa seveda tistim, ki ste ga finančno ves čas podpirali - bodisi s prostovoljnimi prispevki, donatorstvom in sponzorstvom ali pa ste objavljali v njem svoje oglase.

Srečno vsem - posebej pa Portorožanovim bralkam in bralcem - v novem letu, srečno v novo tisočletje, pa da bi bili še naprej skupaj - vsaj še naslednjih deset let...

Portorožan

Krajevna
skupnost
Portorož

Pod spretno taktirko je 1. srečanje članov piranske Univerze za tretje življenjsko obdobje 14. decembra pri Mahniču v Sečovljah izvenelo v nadvse prijeten vzorec kako do bolj kvalitetnega življenja. V pestrem programu je bilo vsega dovolj: od kratkega pregleda plodnega dela, do glasbenih vložkov in seveda nadvse prijetnega vzdušja. Val aplavzov so vzbudili prihod Dedka Mraza, originalne pevske skupine, bogat srečelov, nenazadnje pa so vsi na svojstven način izrazili zahvalo predsednici Fanči Kuhar in njenim neutrudnim sodelavcem za vsebinsko tako bogat, enkratni, nepozaben večer.

MI MED SEBOJ

čestitamo * zahvaljujemo se * voščimo

* Gospe županji **Vojki Štular** se občani Budičinove in Bonifacijeve ulice v Piranu iz srca zahvaljujemo za razumevanje naših problemov: z ograditvijo parka je poskrbela, da se ohranja snažno okolje. Enako hvaležni smo pristojnim službam ter **delavcem Okolja**. In ker je ta številka Portorožana zadnja v tem letu, Vam, spoštovana gospa županja želimo še mnogo zdravja in nadaljnjih uspehov, - hvaležni prebivalci Budičinove in Bonifacijeve ulice, Piran.

* Bila sem vesela za cenjenost mojega dela pri Rdečem križu. Hvala za pozornost - **Sonja Devič**, dipl.defektolog.

* Pevci Portoroškega zbora se zahvaljujejo sponzorjem in donatorjem, ki so jim finančno ali v naturalijah pomagali pri organizaciji obiska španskega pevskega zbora iz mesta Vinaros oktobra letos pri nas. Najbolj so jim pripravi gostovanja pomagali: **Degro, Adriatic, Surf, Droga, Kras in ladja Laho**, s katero so si gostje iz Španije ogledali ves naš zaliv. Seveda je bilo donatorjev še veliko, vendar je težko navesti vse - toda zahvala gre prav vsem za še najmanjšo pomoč.

* Društvo Obzorje Piran se zahvaljuje **Dubravki ŠOREL**, ki je društvu za nekaj ur darovala svoj atelje - prečudoviti prostor, poln njene enkratne ustvarjalnosti, užete v keramiko - pravšnji tudi za literarni večer, ki so ga tam pripravili člani društva. Zahvaljuje se tudi županji **Vojki Štular**, ki je botrovala njihovi viziji, pa **Kafe Teatru** za brezplačno pijačo ob četrtkih, **Avditoriju** za brezplačne filmske vstopnice in **Vladimirju Cvaru** za enkratne fotografije.

* Slovensko društvo za odnose z javnostmi je letos eno od svojih petih nagrad za dosežke na področju odnosov z javnostmi podelilo **Lilijani PEČAR IVANEK**, ki je za to področje zadolžena v portoroški Drogi. Prisluzila si jo je za učinkovito izmenjavo mednarodnega in domačega znanja. Iskrene čestitke!

* Vse najboljše za rosnih ... let **Nataši MRAKIČ-BUTINA** iz Portoroža, prijateljci.

* Konec novembra je svoj rojstni dan praznoval upokojeni odvetnik **Dušan PUH** iz Portoroža. Trenutno znan tudi kot predsednik Zelenih Slovenije. Veliko zdravja in vse najboljše od zelenih po srcu in dejanjih.

* Iskrene čestitke za rojstni dan **Lidiji DODIG** iz Lucije - od kolegic.

* Kulturni, kongresni in promocijski center AVDITORIJ PORTOROŽ želi svojim obiskovalcem, poslovnim partnerjem in vsem ljudem dobre volje vesele praznike in srečno novo leto 2001. Denar za osebne voščilnice po pošti so

se odločili podariti vaščanom Loga pod Mangrtom. Sij v očeh obdarovanih naj bo letošnje najlepše novoletno voščilo.

* Prijateljci **VESNI**, ki praznuje svoje rojstvo na božični dan, želita vse najboljše in ji nazdravljata na še veliko srečnih let in lepih praznovanj prijateljci **Biserka** s hčerjo **Matejo** ter **Radmila** s sinovoma **Brankom** in **Miroslavom**.

* **Sonji STANIČ** in njenemu **Sandlju** z Regentove ulice nad Piranom iskrene čestitke ob rojstvu njune Gaje - sosedje in prijateljci.

* Na Regentovi ulici praznuje decembra tudi **Vesna STANIČ**. Vse najboljše za rojstni dan ji iz srca želi prijateljica.

* **MESTNA KNJIŽNICA PIRAN** vošči vesele božične in novoletne praznike vsem svojim **bralcem** in **sodelavcem!** Predvideni izkupiček od neodposlanih voščilnic je knjižnica nakazala prizadetim družinam, ki jih je zasul plaz v Logu pod Mangrtom.

* Vse najboljše za rojstni dan **Vojki PAVLETIČ** iz Lucije, ki ga je praznovala 12. decembra, **Danici KEKIČ** s Fornač v Piranu, praznovala ga je 18. decembra in **Viktoriji REBEK** iz Strunjana (11.12.) - z najboljšimi željami od prostovoljk Rdečega križa Piran.

* Nel mese di dicembre la famiglia **SVETTINI** di Pirano festeggia i compleanni dei fratelli: **Carmen** (17/12) e **Bruno** (19/12). A loro vanno gli auguri affettuosi di tutta la famiglia e degli amici!

* **Alan BIDERMAN** iz Pirana praznuje svoj rojstni dan 13. januarja. Vse naj najboljše mu z veliko ljubeznijo želijo vsi domači!

* Il quattro gennaio festeggia il compleanno **Dušan FABJAN** di S. Lucia. A lui vanno gli auguri sinceri di salute e serenita' dagli amici di Portorose!

* A S. Lucia festeggia il compleanno anche **Ondina LUSA** (5/1). Gli amici di Portorose la ricordano con affetto, augurandole ancora tanti anni felici! Agli auguri ci associammo tutti noi del »portorožan«.

* **Ivanu Smrekarju** z Vilfanove v Portorožu, ki praznuje svoj rojstni dan 26. decembra, iskreno čestita vsa njegova družina: žena hčeri, sin, snaha, vnuki, pravnuki, vsi, ki ga imamo radi.

Bralke in **bralci Portorožana** lahko svoje čestitke, zahvale, voščila, pozdrave, ipd. brezplačno objavite v Portorožanovi rubriki **Mi med seboj**. Sporočite jih lahko po telefonu (674-09-47), jih pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali pridete osebno v tajništvo **KS Portorož** (Obala 16, 1. nad., Portorož, dopoldan), da jih zapišemo.

Novoletna poslanica

Čas okoli novega leta ima čudežno moč. Zazdi se nam, da je svet lepši, da znamo bolj ljubiti in da smo bolj ljubljeni, da je življenje bolj skladno in so hrepenjenja bolj uresničljiva. Čutimo moč prihajajoče svetlobe in vsega, kar je dobro. Prepustimo se notranjemu klicu, da otopli naše srce in duha, ki tako zmore stopiti ledene oklepe in gore v nas, in stopimo v čas odpuščenja, v prostor sprave, nasproti novemu življenju!

Lani smo pričakali novo leto vznemirjeni, napovedane so bile velike spremembe. Celo vesoljni potop in konec sveta. Nič več nismo pisali leto z devetnajstico in nekateri so trdili, da smo stopili v novo tisočletje. Pisalo je, da prehajamo iz tisočletja materialnih dobrin v tisočletje duhovnosti. Pa je res kaj drugače? Ne. Niti letos, ko bomo zares zajadrali v novo tisočletje, ne bo drugače. Spremembe ne pridejo same od sebe.

V naši družbi je premalo ljubezni in preveč nemira. Kaj pomaga prižiganje sveč, zavijanje daril, če ne razsvetlimo teme srca, če se ne menimo za dar življenja, če zapiramo vrata pred revnimi in ne najdemo časa za tihoto in razmišljanje. Ali bojo v Piranu spet pokale petarde, bo zaužitih spet veliko omamnih snovi, bo spet veliko divjanja?

Porušena je harmonija - najprej v nas samih in nato v naših odnosih z bližnjimi. Razglašeni smo, nenehno tekamo za boljšim kosom vsakdanjega kruha, hlastamo za nečim novim in še nedoživetim, hitimo mimo ljudi in se izogibamo pravilom življenja. Vse to nas prej ali slej pripelje v položaj, ko se moramo ustaviti.

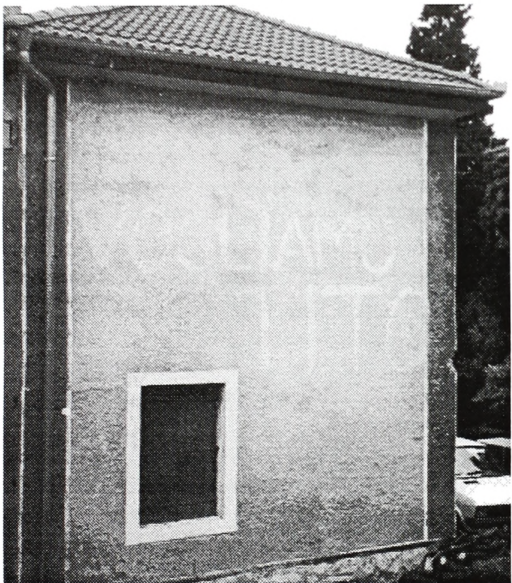
Čudovito je, če v obdobju mirovanja uspemo ugledati nevarne čeri življenja: odtujenost, nerazumevanje bližnjega, neurejeno osebno življenje, sebičnost, sovraštvo..., ki kot ledene gore plavajo v morju vsakdanjosti in včasih tudi nehote in mimogrede rušijo in uničujejo vse, kar jim pride na pot.

Razmisлити moramo, kaj je narobe in kaj lahko naredimo. Zase in za bližnje, za okolico in svet. Spremeniti se moramo sami, zavestno. Vsak naj se vpraša, kaj lahko naredi, da bo boljše. December je pravi čas za to.

Nada Kozina

NOVA KOALICIJA - PRIHODNOST JE ZA NAMI

Državno zbornice volitve so nehote prinesle spremembe tudi v lokalno, to je piransko politično združbo. Superiorni volilni rezultat, ki ga je dobila LDS v občini Piran - to je Dimitrij Rupel proti Vojki Štular - je neizogibno določil prerazporeditev političnih sil in razmerij (tudi) v občini Piran. Ob tem je več kot očitno ne le, da je LDS premočno zmagala, temveč, da je hud poraz doživela aktualna županja Vojka Štular in z njo socialni demokrati. V državah z demokratično tradicijo bi županja dostojanstveno in vpljudno ponudila odstop s funkcije ali pa vsaj zahtevala glasovanje o zaupnici, saj ji je lokalno ljudstvo nesporno povedalo, da ji sicer zaupa do določene mere, vendar je v tem prostoru še nekdo, ki mu zaupa malo bolj, ne glede na to da ga manj pozna. V Sloveniji pa z demokracijo nismo tako daleč, da bi se s takimi hamletovskimi dilemami in »lepotnimi« vprašanji kdo še posebej ukvarjal. Zakaj neki bi se potem z njimi ukvarjala županja!? Takšnega vprašanja (o (ne)zaupnici) pa ni sprožil tudi nihče iz vrst občinskih politikov, kar pomeni, da politični predstavniki kar verno odražajo politično razpoloženje duhovno razlaščenega in nereflektiranega lokalnega občestva. LDS je politični rezultat nadpovprečno izkoristila in je v pogajanjih za sklenitev nove koalicije z ZLSD in županjo hkrati grozila, obljubljala in dobrikala. Vladajočo ZLSD (in njeno županjo) so LDS-ovci stiskali z grožnjo o denarnem potopu, ki preti zaradi

enormnih dolgov: z dolgom, ki ga ima občina Piran do izolske bolnišnice in z že tako rekoč pravo »naravno nesrečo«, ki se že več kot 10 let obeta s pravo, s katero hoče podjetje SCT izterjati odškodnino za svoje vlaganje v Fieso... LDS je pravzaprav imela pri pogajanjih z ZLSD v

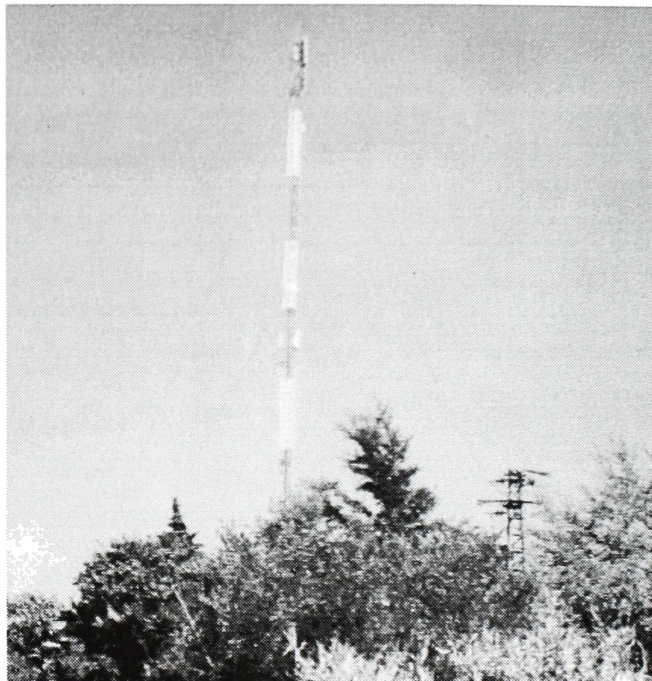
rokavu adutov na pretek: od starega hotela Palace, palače Trevisini, lucijske obrtne cone in njene ceste, zaprte stavbe piranske bolnišnice, do nenazadnje srednje valovnega oddajnika na Belem Križu, za odstranitev katerega ni občina še s prstom mignila..., pa jih LDS-u najbrž ni bilo treba iz žepa niti potegniti, saj sta že prva dva - dolg do izolske bolnišnice in Fiesa - dovolj močna! LDS pa je lahko kot rešiteljica pomahala z obljubo, da bo po svojih kanalih, ki da jih ima na Ministrstvu za zdravstvo, dosegla odpis velikega dolga oziroma odlog plačila v nebulozno prihodnost. Po drugi strani pa še korenček za županjo: obljuba - ob pogajanjih še bodočega - ministra za zunanje zadeve, da bi se lahko zanjo v Trstu ali mogoče še kje našlo kakšno udobno konzulsko mesto. Rezultat trdih pogajanj LDS - ZLSD je nova politična koalicija v svetu Občine Piran in še en podžupan (doslej sta bila dva neprofesionalna). Sašo Šraml, iz vrst LDS, v prejšnjem mandatu profesionalni tajnik piranske občinske uprave, doslej zaposlen v portoroškem Casiniju, je zdaj postal še profesionalni podžupan. Verjetno bo v roke vzel operativno župansko funkcijo, medtem ko so LDS-ovski strategji za aktualno županjo do konca njenega mandata predvideli predvsem protokolarno funkcijo.

Marko Zorman

(NE)NEVTRALNOST ZNANSTVENIH MERITEV

Okrožno sodišče v Kopru je končalo z obravnavanjem tožbe krajanov Portoroža in KS Portorož za odstranitev srednjevalovnega oddajnika RTV Slovenije na Belem Križu, zato lahko sodbo pričakujemo v kratkem. Ne glede na to kako bo razsojeno, pa je morda celo pomembnejše dejstvo, da je bila prvič narejena neodvisna raziskava elektro-magnetnega sevanja, ki ga povzroča belokriški oddajnik. Tako je bilo prvič se je z meritvami dokazano, da sevanje oddajnika presega meje, do katerih sevanje ni škodljivo človeškemu zdravju. Prav tako se je prvič pokazalo, da SV oddajnik seva nad dovoljeno mejo, do katere sevanje še ne povzroča motenj na elektronskih aparatih, ki jih imajo prebivalci Belega Križa v svojih hišah. Dosedanje analize, ki jih je opravljala RTV Slovenija, so namreč vselej kazale, da je sevanje v okviru dovoljenih meja! Vendar moramo na tem mestu opozoriti na več kot zanimivo vprašanje - katere so te meje in kako so jih določili. Zato ne bo škodil kratak izlet v zgodovino postavljanja slovenskih normativov za elektromagnetno sevanje.

Krajanje Portoroža so septembra 1996 na Okrožno sodišče v Kopru vložili tožbo z zahtevo po odstranitvi belokriškega SV oddajnika. Nekako dva meseca zatem - točno 6. decembra 1996 - je takratna Drnovškova vlada spreje-

la sporno Uredbo o elektromagnetnem sevanju. Kot je bilo slišati na zadnji sodni obravnavi, je avtor te Uredbe mag. Peter Gajšek (najverjetneje po naročilu RTV Slovenije). Spornost omenjene Uredbe je v tem, da se jo lahko razlaga tako, da se za elektromagnetno sevanje za področje Belega Križa uporabljajo standardi, ki so dopuščeni za industrijska območja (beri: kjer so tovarne, ipd...) in ne standardi za stanovanjska naselja, ki so seveda strožji! Nenazadnje je treba povedati, da je gospod Gajšek mednarodno priznani strokovnjak na področju elektro-magnetnega sevanja. Še posebej pa postane zadeva z Uredbo zanimiva, ko taisti g. Gajšek - tokrat po izrecnem naročilu RTV Slovenija - izvede meritve sevanja belokriškega SV oddajnika. Na srečo jih koprsko sodišče ni sprejelo. Še zanimivejše je v različnih publikacijah družb za mobilno telefonijo izpod peresa tega istega strokovnjaka prebirati, kako elektromagnetno sevanje mobilnih telefončkov zdravju ni škodljivo. Iz navedenega je očitno, kako lahko znanost služi interesom mogočnih korporacij - tistim pač, ki imajo denar in moč.

L.S.Z.

Casino Portorož

n o v o l e t o d v a t i s o c e n a

La Vie en Rose

Preživite
najdaljšo noč v letu v
čudovitem okolju
Casinoja Portorož

Buffet La Vie en Rose
Ples

Night club show
Igre in zabava
Novoletno darilo

Za rezervacije
pokličite

05 676 0 676

Casino
Portorož

Drzni si biti moder

Gotovo je gimnazija v Piranu ustanova, ki vzbuja zanimanje. Morda se je kdo šolal na njej, morda ve za njeno nesrečno usodo ukinjanja, morda hodijo tja njegovi otroci ali drugi sorodniki, prijatelji znanci,... ali pa kar tako. Gimnazija Piran gostuje v sicer stari, a lepo prenovljeni stavbi, v kateri je nekoč domovala osnovna šola, danes pa je hram učenosti, ki bi posamezniku s trdim delom in železno vztrajnostjo ter disciplino utegnili pomagati na poti v njegove višave svobode. Pokukajmo vanjo in spoznajmo vse, ki delajo v njej.

V avli srečamo prijaznega in vsestransko uslužnega hišnika **Edlja Poniža**. V 1. nadstropju je zbornica, v kateri seveda naletimo na profesorje. Naj vam jih na kratko predstavimo. Na obrazu matematičarke **Nadje Marušič** lahko razberemo prijaznost in dobrohotno umirjenost. Njen sosed je **Aleš Lipnik**, ki poučuje informatiko, je pa tudi alpinist in je bil že v Himalaji, Andih in na Kilimandžaru, poleg tega pa je napisal dve knjigi in številne članke o alpinizmu. Zaposlen je tudi na Znanstveno-raziskovalnem središču v Kopru. Na šoli se je letos pojavila **Miranda Majcan**, ki poučuje italijanski jezik in književnost, študirala pa je tudi pedagogiko in si je že od nekdaj želela biti učiteljica. Svoje delo jemlje kot izziv. Zanima jo tudi psihologija, kar je izpričala s svojim delom v zavodu za zlorabljene otroke in v psihiatrični bolnišnici v Bosni. Poleg zvravnano sedi še resna, vendar prijetna **Lorena Štemberger**, sociologinja in zgodovinarica. Ob njej je **Sonja Zabukovec Mikolj**, profesorica angleškega jezika in književnosti, ki pravi, da rada poučuje, saj se ji to delo zdi dinamično in zabavno, ob tem pa se lahko tudi sam česa naučiš. **Mira Vasič** se je že pred nekaj leti priselila iz Prištine, ker je želela spremeniti okolje. Poučuje angleščino, študirala pa je tudi francoščino. V prostem času slika in prevaja literaturo, predvsem krajše zgodbe neznanih avtorjev, poleg tega pa

tudi piše dnevnik in krajše zgodbe. **Breda Žvanut** je profesorica matematike. Letos je tudi uredila šolski urnik in skrbi za nadomeščanje. Zaenkrat ji zaželimo vso srečo, kajti odhaja na porodniški

dopust. To šolsko leto je prišla še ena nova italijanka, in sicer **Daniela Kozlovič**, ki četrtošolce poučuje tudi filozofijo in je z vzdušjem v razredih ter zbornici kar zadovoljna, saj gre za majhno šolo, v kateri ni čutiti brezosebosti. Slavistka **Sabina Kravos**, ki ni sorodnica pesnika Marka Kravosa, je v šolstvu novinka, vendar je že zdaj vzljubila delo v razredu, saj ima rada mlade ljudi in knjige. **Ljudmila Sinkovič**, bolj poznana pod imenom Milka, poskuša dijake naučiti sporazumevanja v

nemščini. Učenje ji predstavlja izziv. Zelo ji je všeč, ko ugotavlja, da je bil pouk uspešen in so dijaki svoje znanje nemškega jezika lahko uporabljali v življenju. Njen asistent je **Thomas Szalainay**, ki zelo prizadevno pripravlja dijake na konverzacijo z morebitnimi nemškimi sogo-vorniki. **Brigita Jenko**, profesorica francoskega jezika in umetnostne zgodovine, odločno zatrjuje, da je bila njena odločitev za učiteljski poklic pravilna. O delu z mladimi pravi, da sicer prinaša nihanja, vendar je kljub temu ali pa celo zaradi tega idealno. Veliko se je potepala po Franciji, kjer je tudi izven Pariza, v neturističnih krajih odkrila mnoge zanimivosti. Rada ima potovanja in knjige. Šolska svetovalna delavka in profesorica psihologije je **Darja Matičetova**, ki bi si za svoje delo najraje vzela še več časa, če bi bilo možno. V šoli dela z veseljem, ker ima rajši ljudi kot stvari. Po poklicu je supervizorka. Podpira učenje drug od drugega in rada ima literaturo pa tudi časopise, ples in zabavo. Profesor fizike **Andrej Podpečan** pravi, da ima mladino rad, vendar je njegova ljubezen fizika. V večni spremenljivosti vseh svetov, nam je zaupal, pa se je zgodilo, da sta se začela s fiziko počasi kregati. Ljudje so kot ladvice, ki v sebi nekaj skrivajo, in podobno je z naravo. Namreč človek izdeluje modele delovanja narave, vendar ti modeli niso realnost, ampak le približek

NOVOLETNE ŽELJE IN MNENJA:

Ljudem ni vseeno, kaj se dogaja v njihovi bližini. Radi imajo urejen življenjski prostor in odkritosrčno jih skrbi za stvari, ki spadajo vanj. Pravica vsakogar je, da spodbuja k izboljšanju svojega okolja in da je poučen o tem, kako se te izboljšave uresničujejo. Prav o tem smo razmišljali, ko smo se odločili za tole anketko: želeli smo zvedeti, kaj bi prebivalci piranske občine pripisali na seznam najbolj potrebnih ukrepov v letu 2001. Naše osnovno vprašanje se je glasilo: Kako naj bi občina Piran (med drugim) porabila pičila denarna sredstva, ki ji bodo (če ji bodo) na voljo v naslednjem letu oziroma katere so stvari, ki po mnenju občanov zaslužijo kar največjo rezino občinskega proračuna?

ALENKA KOLARIČ, zaposlena v Drogi Portorož v tajništvu predsednika družbe: "Predvsem je treba ohraniti Piran! Ostatek mora mesto v pravem pomenu besede, z vsemi značilnostmi in posebnostmi. To pa lahko ostane le, če bodo v tem prostoru potekale običajne, tipične mestne dejavnosti, od katerih je trgovina ena najpomembnejših. Govori se o gradnji garažne hiše, vendar bo le-ta samevala, če v mestu ne bo živahne trgovine. Že sedaj se občani, med njimi tudi Pirančani, po nakupih najraje odpravijo v Lucijo, kjer novi prodajni center dopolnjujejo parkirišča, banka in razni lokali. Menim torej, da bi morala občina v prihodnjem letu nameniti kar največ sredstev za pospeševanje vseh oblik trgovinske dejavnosti v samem

Piranu, kar bi posredno ohranilo tudi druge oblike mestnega življenja. Brez te pomoči Pirana ne bo mogoče ohraniti!"

ROSSANA BEMBIČ VALUSSI, zaposlena v pravni službi Droge Portorož: "Ne vem sicer, kakšen je finančni načrt občine, prepričana pa sem, da niso zmeraj potrebna velika sredstva za dobro počutje občanov. Marsikdaj zadostuje samo občinski odlok, ki ureja - na primer - čistočo ulic, obnašanje redarske službe in še kaj. Po mojem občinske službe premalo upoštevajo javno mnenje; ljudje radi soodločajo o stvareh v zvezi s krajem, kjer živijo, saj ga zelo dobro poznajo. Tako bi lahko v naslednjem letu namenili denar za knjižnico v Luciji; kraj s približno osem tisoč prebivalci skoraj

ne sme biti brez tega kulturnega segmenta! V občini manjka tudi dom za ostarele; ni prav, da se morajo mnogi na stara leta seliti v druge občine - še mladim ni zmeraj lahko pri takih spremembah. Tudi mladini premalo nudimo; prav bi bilo, ako bi jim namenili klubske prostore, kjer bi se lahko posvečali raznim konjičkom ali družbenim dejavnostim. Urediti bi bilo treba tudi promet v Piranu in Portorožu, organizirati tečaje za redarsko službo, ki je na določenih področjih vse premalo razgledana in informirana. Predvsem pa bi bila potrebne akcije, ki bi občane vključile v razna javna dela; ljudje namreč preveč živijo zaprti v svoj ozki krog, namesto da bi živeli z občino."

Sonja Požar, Lucija

narave, ki živi svoje življenje mimo človeka. Andrej je prepričan, da fizika, filozofija in poezija lahko hodijo skupaj. Pripravlja magisterij, ima pa tudi načrte za naprej. Včasih mu pomaga laborant **Veljko Čakarun**, ki se zelo rad pogovarja o vzgoji mladine. **Eva Slekovec**, ki poučuje geografijo, je sicer resna, rada pa se tudi nasmeje. Včasih jo pobarajo za kakšno vremensko napoved.

Prijazna in zgovorna **Sonja Bizjak** poskuša neudno dijakom vcepljati ljubezen do zgodovine, naše večne učiteljice, iz katere se človeštvo sicer bolj slabo uči, posamezni Sonjini dijaki pa so navdušeni. Nekaj se jih je namreč odločilo za študij zgodovine. Profesorica slovenskega jezika **Marjeta Stegel** zna biti resna, pa tudi nasmejana in včasih zelo zgovorna. Svoje delo opravlja zelo vestno in natančno, pa tudi z ljubeznijo. Dvakrat na teden prihaja na šolo **Hedvika Ravnik** in dijake navdušuje za petje ter se jim preko glasbe poskuša približati. Kot zanimivost nam je zaupala, da je v mladosti tekmovala v latinskoameriških plesih. **Karmen Bubnič**, umetnostna zgodovinarica in italijanistka, uči na gimnaziji le italijanski jezik. Rada se razgovori o dijakih in je videti zadovoljna. **Breda Novak**, profesorica kemije dijake seznanja s skrivnostmi kemijske vede. Kdo ve, če se z laborantko Lidijo Stupar nista zavezali tudi alkimiji, ob kateri so nekateri prepričani, da jim bo slednjic le pričarala zaklad? **Darko Zamuda**, profesor biologije in ekologije ima svoj poklic zelo rad, čeprav je vj pravzaprav zašel, saj je študiral tehnično smer biologije. Boji se, da bi se pri poučevanju ponavljal, zato včasih pomisli, da bi se preizkusil tudi kje drugje.

Lilijana Gustinčič Furlan prav tako poučuje slovenščino, za katero se je odločila predvsem zato, ker je rada brala. Ponavadi si je izbirala najdebelejše

knjige, saj je tako lahko dlje ostajala v pesniškem svetu, ki se ji je zdel lepši od stvarnega. Ljubezen do lepe knjige je ohranila do danes in jo poskuša privzgojiti tudi dijakom. Profesorji športne vzgoje, ki jih kolegi kličejo kar telovadci, so največ na igrišču in v telovadnici, včasih pa se prikažejo tudi v zbornici, kamor prinesejo nekaj dodatne energije. **Borut Butinar** je v mladosti tek-

V avli Gimnazije Piran se pogled dvigne na latinski napis Sapere aude (Drzni si biti moder). Drznost je več od poguma, saj gre za premagovanje samega sebe in svojega strahu pred sabo ter pred iracionalno družbo, za to, da človek stori tisto, česar se boji, ker ga neustavljiva notranja nuja žene v dejanje, ob katerem je prepričan v svojo resnico. In modrost ni samo običajna pamet, ki slehernemu pomaga, da si v življenju poišče svoj prostor pod soncem. Je vedenje o nečem in ustrezno ravnanje. Prvega je v ljudeh najbrž več, kot nam kaže vsakdanji videz, za drugo pa so potrebni moč, vztrajnost in delo. Modrost pa tudi ni nekaj, kar bi človeška družba v svojem neutrudnem pehanju za blaginjo in oblast ravno vedno spoštovala.

moval v košarki in po vsej verjetnosti se je zato odločil za študij na fakulteti za šport. Pravi, da opravlja lepo, a naporeno delo. Kot trener košarke pa ostaja v stiku tudi s tekmovalnim športom. Športnici sta tudi **Ada Goljuf** in **Geraldina Gržinič**. Ada je v mlajših letih trenirala roket. Rada je v naravi, kar ji njeno delo omogoča. Geraldina, ki jo običajno kličejo Gina, doživlja gimnazijo Piran kot veliko družino. V prostem času vodi skupine za aerobiko in je tudi trenerka plesno-akrobatske skupine FLIP. Šolska knjižničarka je **Graziella Viola**, običajno tiha in skromna. Zase pravi, da so ji včasih predvsem tisti dijaki, ki v knjižnici tiho berejo. Trudi se, da bi kar najbolje opremila knjižnico in kabinete profesorjev. Ob torkih prihaja piranska županja **Vojka Štular**, do nedavnega

ravnateljica gimnazije, poučevat psihologijo v 2.b. Pravi, da je poučevanje čudovito delo. Ko je gospa Štularjeva odšla v politiko, je njen položaj na gimnaziji zasedel **Borut Antonič**, ki je poučeval in še vedno poučuje matematiko. Ravnatelj je v besedah umirjen in jednat. Kot dobri duh bedi nad redom in zakonitostjo v šolskem življenju. Trudi pa se tudi za čim boljše odnose med profesorji in dijaki. Šola bi težko shajala tudi brez neuničljive tajnice **Sonje Gajič**. Da je šola čista in lepo urejena, si prizadevajo tri čistilke: **Klara Antolovič**, **Olga Peric**, ki pomaga tudi v šolskem bifeju, in **Barbara Kavčič**.

OMV ISTRABENZ

BENCINSKI SERVIS

v Portorožu, Fizine 17

Z

MINI MARKETOM IN BAROM BOLERO

Vsak dan med 6. in 22. uro; tel. 674-86-50

*Voščimo Vam vesel Božič ter želimo
srečno in ustvarjalno Novo leto
z željo, da bomo prijatelji
tudi v prihodnje.*

BERNARDIN

RESORT & CONFERENCE CENTER

Spoštovani poslovni partnerji,

gostje in vsi prijatelji,

naj Vam prihajajoče leto prinese

veliko novih idej, uspeha in sreče

v poslovnem in zasebnem življenju.

C'ERA UNA VOLTA

La signora Norma Doljak, una vera piranese, ci racconta come ha vissuto il Natale piranese da bambina.

Ci si preparava tutto il mese. Facevamo il presepio. Andavamo a Fiesso a prendere il muschio, questo era il compito di noi, bambini. Papa' metteva un tavolo-

vicino alla finestra, sopra una tovaglia e faceva le casette di legno. Dietro, sul muro, c'era la carta blu con le stelline. Con il cartoncino facevamo delle grotte. Nella stalla c'era il bambino Gesu', l'asinello e le pecorelle di terracotta. E poi c'erano i pastori. Con uno specchio papa' faceva il lago, dentro metteva le oche. Nel cielo c'era anche la stella cometa e li' dove cadeva giu' la stella, era nato Gesu'. Noi bambini ci credevamo. Il nostro papa' preparava il presepe per divertire noi bambini. A volte nel presepio papa' metteva anche dei trenini. Ma l'importante era l'attesa. E il desiderio di essere buoni. Eravamo pieni di desideri. Bisogna avere fame e solo poi una cosa cosi' piccola poteva farti veramente felice.

Ogni giorno andavamo in chiesa e non solo in una. E c'era festa in tutte le chiese. Pregavamo e cantavamo. Nella chiesa di San Giorgio e nella chiesa di fronte a casa facevano un grande pre-

sepio e per noi andare a vederlo era una grande avventura.

La domenica la mamma ci dava degli spiccioli per poi darli per l'elemosina. Questo si che era un grande dilemma: fare i bravi e regalare i soldini o piuttosto comprarsi un gelato?

A casa tutto si puliva come se si aspettasse una grande cosa. Il piu' bello era quando qualcuno della famiglia che era via di casa tornava e allora si che eravamo felici. Durante le feste tutti guardavano di stare a casa. Le case erano piene di buoni odori e di caldo, tutti si preparavano. Si giocava la tombola, si visitava i parenti. Ogni sera la gente stava insieme, era una grande gioia. I bambini recitavamo. Era la festa piu' importante. Ci si metteva sempre qualcosa di rosso. Di pomeriggio si andava per la riva e si mostrava i mantelli nuovi, le scarpe nuove. Le ragazze di Pirano erano sempre ben vestite. E passeggiare per la riva voleva dire incontrare amici e altra gente, sapere cose nuove. Oggi la TV e' la morte.

I negozi in piazza Portadomo vendevano caramelle, cioccolatini, paste... Nella vetrina della panetteria della signora Maria Benedetti c'era il pupazzo di San Niccolo' a mezzo busto che muoveva la testa su e giu'. Era stupendo: noi gli chiedevamo qualcosa, un desiderio, e lui ci faceva sempre di si'.

La mamma preparava le frittelle a base di zucca, mentre noi bambini facevamo i biscotti con i vari stampi. Queste lune, stelle, tartarughe..., che erano diversamente cotte e quindi di colore piu' o meno scuro, poi le appendavamo sull'albero. Ci

appendavamo anche mandarini, mele, fichi e qualche caramella. Nella carta stagnola incartavamo le noci. Tanto per noi tutto quello che luccicava era festa. Avevamo pochi mezzi. Facevamo tutto noi, era un modo per sfogare la nostra fantasia. Era la gioia di vivere. La mamma in piazza comprava delle piccole mele dolcissime, che decoravano l'albero. E mia sorella ne faceva un boccone dal di dietro, pensando che non si vedeva. Sotto l'albero si metteva dei regali, cioe' pacchetti e dentro si trovavano delle calze, beretti, guanti, ciabatte. La mamma faceva di tutto, era bravissima.

Per Natale si mangiava un po' meglio del solito, un buon brodo e i capuzzi garbi con il pesto. Si cucinava tutta la mattina. Si facevano gnocchi con la carne di gallina o delle buonissime lasagne. Verso sera si andava alla Novena ad aspettare la nascita. Per poter restare svegli e andare in chiesa di pomeriggio i bambini andavano a dormire. La sera la chiesa era piena di luce e di canti e la gente era felice. Si pregava il rosario e si faceva la comunione. Tornando a casa si mangiava e beveva cose dolci, i liquori, il nocino, si facevano gli auguri e aprivano i regali.

Per Capodanno invece nel teatro Tartini spostavano le sedie e si ballava fino la mattina.

Vorrei ringraziare la signora Norma, che con i suoi ricordi ci ha riportato a rivivere una Pirano che non esiste piu', e inoltre voglio augurare un sereno Natale e un fortunato nuovo anno 2001 a tutti voi.

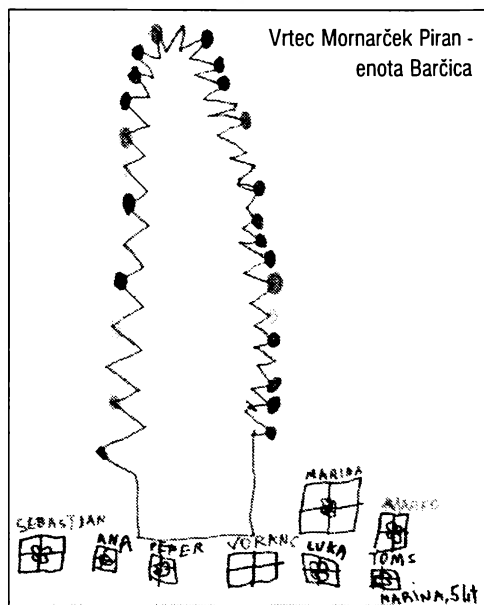
Preparato da Jasmina Kozina

Pucerjevi recepti istrskih jedi

Založba Kmečki glas je decembra izdala knjigo Istrska kuhinja piranskega zgodovinarja in arhivarja **Alberta Pucerja**, sicer doma v Padni. Knjiga ni navaden kuharski priročnik, ampak je tudi etnografsko delo. Alberto Pucer - sicer tudi občasni Portorožanov sodelavec - je že od malih nog rad prisluhnil nonam in nonotom, ko so pripovedovali o nekdanjem življenju v Istri. Tako je tudi začel zbirati stare recepte Slovenske Istre. Ker se uporablja v istrski kuhinji veliko tukajšnjih pridelkov, je avtor posebej predstavil še oljkarstvo, vinogradništvo in ribištvo. Najznačilnejše jedi naše Istre imajo dodanih veliko začimb samoraslih rastlin, pa seveda oljčno olje, vinski kis, morsko sol, vino. Razen recepti novejših jedi so v knjigo zbrane mnoge tradicionalne jedi kot so ombolo s polento, fritaje, bobiči, jota, njoki, bakala, čežarna, nakelda....

* Cena knjige Alberta Pucerja Istrska kuhinja je 6.480 SIT. Lahko jo naročite po povzetju pri Založbi Kmečki glas (01/43 77 542).

Vrtec Mornarček Piran - enota Barčica

V novem tisočletju se bo Droga že v celoti preselila

Po nekajletnem poročanju in obzvalovanju zaradi napovedane selitve uspešnega portoroškega podjetja Droga v Izolo, se bo to v začetku leta 2001 tudi zares zgodilo. Čeprav izvajalci nekoliko zamujajo z deli, predvsem pri upravnih stavbi Drogine tovarne, ki jo gradijo v izolski obrtni coni, pa je bil na proizvodnem objektu že opravljen tehnični pregled in zdaj nadaljujejo z zaključnimi deli.

Selitve tovarne se je že začela: deloma se je v Izolo že preselila pražarna, v celoti pa se bo odselila januarja, vsa Droga pa februarja. Kaj namerava Droga z izpraznjenimi objekti na Seči, pa nam predsednik uprave Droge Matjaž Čačovič na vsakoletnem srečanju novinarjev ob koncu leta še ni znal povedati. S prihodnjim letom pa bo v podjetju še ena novost: nadzorni svet družbe je že imenoval novo tričlansko vodstvo, kar predvideva tudi statut podjetja. Poleg Matjaža Čačoviča bosta člana uprave še dosedanji vodja ekonomike Aleš Škraba in vodja nabave Vladimir Drožina. Nova člana uprave sta se torej kalila v podjetju, za razliko od predhodnikov, ki sta se zamenjala v razmeroma kratkem obdobju.

Letošnje poslovno leto je za Drogo pomembno, čeprav se zaključuje z enako ali le za odstotek višjo realizacijo od lanske. Prodaja se je prvič po dolgih letih zaustavila. Predvsem zaradi odločitve multinacionalke Nestle, da od 1. julija Droga ne distribuira blagovnih znamk Tommy in Maggy. Razen tega so skladišča zaradi toplega vremena ostala polna zalog soli, ki se najbrž do konca decembra ne bodo zmanjšale. Vendar v Drogi pričakujejo, da bodo zaradi uspešnega poslovanja (nizke cene surovin in obvladovanje tečajnih nihanj) leto zaključili z deset ali celo petnajst odstotkov boljšim rezultatom kot lani. Negativno je poslovalo le domače hčerinsko podjetje Soline, d.o.o. predvsem zato, ker država ni izpolnila svojih obveznosti. Matjaž Čačovič je povedal, da je ob čestitkah novemu ministru za okolje in prostor Janezu Kopaču izrazil tudi željo, da bi se reševanje zadeve soline razpletala hitreje kot doslej.

Na domačem trgu je Droga uspela tudi letos ohraniti enak tržni delež za vse svoje pomembnejše proizvode, kar je ob vsako leto hujši konkurenci lep uspeh. Povečala pa je izvoz, ki se bo letos približal tridesetim odstotkom celotne realizacije. Pričakujejo torej, da bo Droga tudi letos ostala v elitni družbi dvajsetih najuspešnejših slovenskih podjetij.

Za leto 2001, ko se tudi resnično vstopa v novo tisočletje, namerava podjetje vsa svoja sredstva vlagati v nove trge, nakupe in prevzeme. Ambiciozni načrt družbe predvideva, da bo do leta 2005 v celotni realizaciji dosegla vsaj 40 odstotni delež izvoza.

Livija Sikur Zorman

Ko parkirajo policaji... - Naš bralec nam je v uredništvo prinesel več fotografij, ki jih je poslikal na Fizinah, v bližini Policijske postaje. Kakšno leto nazaj je prav tam fotografiral pajka, kako odvaža avtomobile, ki so jih parkirali predvsem turisti. Zadnje leto pa se mu takšna priložnost ni več ponudila, saj je zdaj večina tam parkiranih vozil policijskih oziroma so lastniki policaji. Čas bi že bil, da počistijo pred svojim pragom! Če pa že dajejo slab vzgled drugim voznikom, potem naj bodo vsaj enaki pred zakonom (kajti zdajšnje parkiranje vse preveč očitno »diši« po izkoriščanju položaja)... Tam pa je že več kot

mesec dni parkiran tudi bel golf (KP E2-797) s prazno zračnico. Če je službeni, je lahko dokaz, da jih imajo preveč, če pa se policaji mesec dni dogovarjajo, kdo naj zračnico zakrpa, potem bo držalo, da je marsikateri vic na račun varuhov zakona resničen.

V slaščičarni

MIGNON

v Portorožu vas za praznike
čaka velika izbira najslastnejših
slaščic iz naše pekarnice

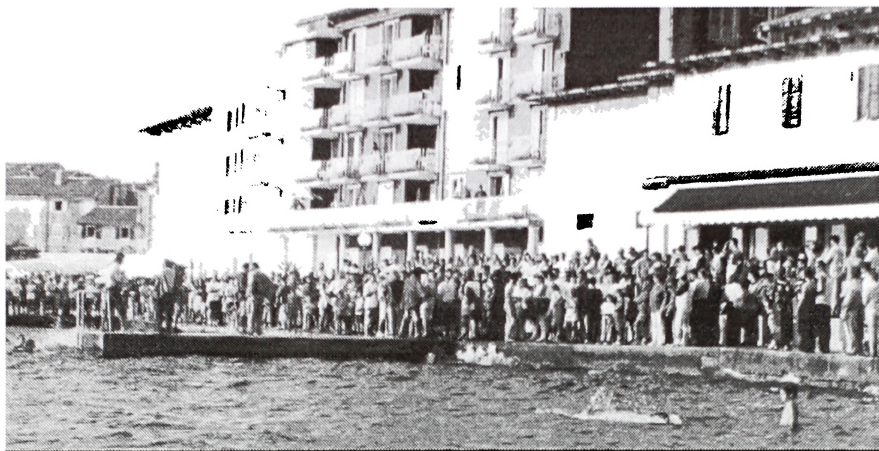
v Luciji, kjer smo za vas tudi letos
spekli slasten tradicionalni »panettone«.

Želimo vam lepo
Božično praznovanje v toplem
družinskem krogu,
v novem letu pa vse najboljše!

Kako razvijati Piran?

Potem ko so bila mnenja o tem, ali staro mesto Piran umira ali ne, v javnosti pogosto deljena, je občina Piran - ali bolje strokovnjaki njenega Urada za okolje in prostor - tudi sama ugotovila, da je srednjeveško mesto izgubilo svoj nekdanji sijaj. Delavnico, na katero je pretekli mesec povabila lepo število ljudi z različnih področij (kulture, gospodarstva, družbenih dejavnosti, komunalne infrastrukture...), je namreč pomenljivo naslovlila **Kako vrniti Piranu sijaj?**

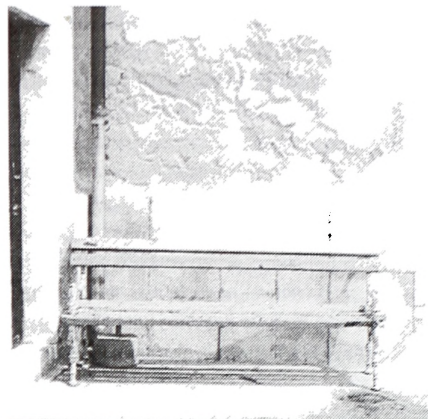
Kako v Piran pritegniti več obiskovalcev?

Izhodišča za pripravo projekta so na piranskem Uradu za okolje in prostor dobili z anketo, ki so jo izvedli med domačim prebivalstvom, obiskovalci mesta in ljudmi, zaposlenimi v različnih institucijah. Metodologija, ki jo uporabljajo pri nastajanju tega pilotskega projekta, je podobna kot pri programih CRPOV (Celostni razvoj podeželja in vasi). Da mesto postopoma izgublja funkcijo, ki jo je imelo v preteklosti, so ugotovili že v sedemdesetih letih. Tako se je ves čas zmanjševalo število prebivalcev (danes jih ima manj kot 5000), še posebej pa se je njegova vloga spremenila s prometno ureditvijo. Leta '75 so začeli s tako imenovano revitalizacijo mesta - s prenavljanjem starih hiš s sredstvi sklada za prenavo. Najprej so popravili najnujnejše (strehe, dimnike, saj so bili v Piranu

- **Skupina za gospodarstvo** si je - kot glavni cilj - zastavila iskanje načina, kako v Piran pripeljati obiskovalce. Potrebna je promocija mesta: torej razvijanje Pirana kot blagovne znamke.
- **Skupina za kulturo** si je za cilj zadala oza-veščanje prebivalstva o pripadnosti mestu.
- **Skupina za infrastrukturo** se je ubadala s problemom, kako vzpodbuditi celovito obnovo mesta (v obnovo je potrebno pritegniti vse lastnike nepremičnin, za kar bi jih morala država stimulirati).
- **Skupina za okolje** si je za globalno nalogo izbrala varovanje naravne in kulturne dediščine okolja.
- **Skupina za socialni razvoj** pa je menila, da je prioriteta razvijanje prostovoljnega dela.

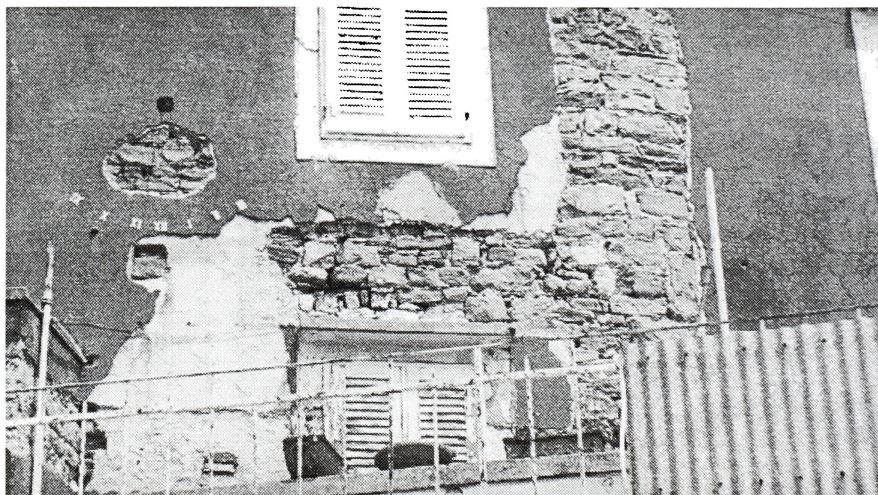
požari takrat zelo pogosti). Potem so prišle na vrsto fasade, pa Tartinijev trg, za obnovo katerega je načrte naredil znani arhitekt Boris Podrecca, za tem Židovski kare. Potem je s spremembami v sistemu usahnil vir financiranja in neuresničena je ostala predvidena obnova Prvomajskega trga. Zdajšnji največji problem je prav ta: kako zagotoviti sredstva za drago obnovo starega mesta. Sredstva je sicer mogoče dobiti marsikje, če jih investitor sam zagotovi vsaj pol. Projekti za oživitvev Pirana so torej potrebni tudi za sodelovanje na različnih natečajih - državnih, mednarodnih - za pridobitev denarne pomoči.

Priprava vizije razvoja mesta Piran se je začela z oblikovanjem petih strateških področij: gospodarstvo, okolje, kultura, infrastruktura ter socialni razvoj. Na nedavni delavnici pa je bila dana še pobuda za šesto -športno rekreacijsko

Še več klopi... Na to - ne preveč ugledno - smo naleтели na Puntji, v zavesju zidu cerkve Sv. Marije Pomočnice.

- Selitev dejavnosti iz mestnih jeder je usoda mnogih srednjeveških naselij, kar so drugod ugotovili že pred desetletji in več, pri nas pa šele zadnja leta. Prizadevanja za oživitev starih mestnih središč imajo zato drugod že svojo tradicijo, Piran pa se zdaj pospešeno vključuje v različna združenja, v katera se povezujejo stara mesta, ki jih tarejo podobni problemi (npr. združenje zgodovinskih mest v Sloveniji, mednarodno združenje obzidnih mest, mest z utrdkami). Pirana pa se seveda ne da vračati v nekdanje čase, temveč je treba najti novo vizijo za njegov razvoj. Vendar bo uspeh viden, le če se bodo združile moči vseh.

Kako pritegniti lastnike k obnovi pročelij? To razpadajoče s sončno uro najdete na Puntji.

področje. Ustanoviti pa bodo skušali tudi projektni svet, ki bi skrbel za usklajevanje delovanja posameznih področij. Žal se delavnice niso udeležili predstavniki Turističnega društva Piran, ki mu je Ministrstvo za malo gospodarstvo že namenilo pol milijona tolarjev za podobno nalogo.

Livija Sikur Zorman

- Dileme starega piranskega mestnega jedra, ki jih je treba razrešiti: promet da ali ne;
- zbiranje komunalnih odpadkov v vrečkah ali drugače.

Kaj vse bi bilo potrebno, da bi vrnili Piranu njegov sijaj:

- najti motivacijo, ki bi lastnike vzpodbudila k oddajanju poslovnih prostorov;
- povezati vse, ki se ukvarjajo s kulturo ter vzpodbuditi njihovo sodelovanje z gostinci;
- šolo za redarje;
- informiranje Pirančanov o kulturni pomembnosti njihovega mesta (npr. s pomočjo stripa), kar bi morda destimuliralo risanje grafitov;
- poenotenje mestne opreme (korita za rože, izveski, table, koši za smeti...)
- smetnjake umakniti z bližine kulturnih spomenikov;
- destimulacija parkiranja v mestu;
- k aktivnemu življenju privabiti vikendaše;
- vzpodbuditi izdelavo (in prodajo) avtohtonih izdelkov;
- ohranjati obstoječe in urediti nove športne površine in otroška igrišča, pri čemer je treba izkoristiti morje (razvijati vodne športe);
- zasajanje avtohtonega rastja;
- uvesti takse za pse in mačke;
- odpraviti smrad z okolice osrednje čistilne naprave;
- zavarovati brežine;
- urediti (in primerno označiti) pešpoti...

Mirujoči promet v Piranu

Urejanje prometa v Piranu je bila od nekdaj kost, ki je pogrevala kri že Pirančanom, ki so živeli tu dolgo pred nami. Iz arhivov je mogoče razbrati, da so se s spreminjanjem tehnologije prevoznih sredstev hkrati spreminjale tudi potrebe prebivalcev po parkirnih prostorih tako na kopnem kot na morju. Pa naj so to bile kočije, vozovi, kolesa, tricikli, barke v pristanišču, itd. Danes so avtomobili tisti konjički, za katere bi poskrbeli celo bolje kot zasel poskrbimo. Kako bo jutri, kdo ve? Morda bo takrat že vsak uporabljal svoje zračno plovilo, toda problem bo ostal vedno enak. Kje naj parkiram?

Leta 1995 se je občinski svet občine Piran med vsemi dotlej ponujenimi možnimi lokacijami za gradnjo parkirnih hiš odločil za tri:

Lokacija	število parkirnih mest
Bencinska črpalka v Piranu	110 + 220 regalnih, parkirno hišo bi bilo kasneje možno še razširiti za dodatna parkirišča
Plato pred pokopališčem v Piranu	Od 220 do 260, zgrajeni bodo tudi poslovni prostori.
Pod župniščem na ulici IX. korpusa	Od 300 do 400

Najbližje uresničiti je parkirna hiša v bližini pokopališča, katere investitor je javno podjetje OKOLJE Piran. Z izgradnjo naj bi začeli predvidoma v letu 2001.

Kot prijatelj Pirana pa še droben predlog vsem, ki se jim ne mudi, ali nima drugega nujnega opravila, naj si vzamejo čas in se včasih peš sprehodijo do Pirana. Razen tega, da se bodo sprostil in naužili svežega zraka, bodo v Piranu odkrili vedno nekaj novega.

Marjan Maslo

...kamor se gostje vedno znova radi vračajo, da bi uživali ob dobro pripravljenih morskih darovih in dobri kapljici rujnega...

na Prešernovem nabrežju v Piranu
Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

V restavraciji Pavel vas pričakujejo in vam želijo srečen Božič, v letu 2001 pa vse, kar si sami najbolj želite.

DA NE BI UTONILI V LASTNEM D...

Marsikdo se ob pogledu na smetarja vsaj nekoliko zmrzne in ga v svojih mislih ponižujoče okarakterizira. Vendar - ali ste se kdaj vprašali nekoliko drugače: zakaj rabimo smetarje? Ljudje smo kot dojenčki, ki kakamo v ple-nice, nato pa čakamo mamico ali varuško, da odstrani umazanijo, ter nas povije v čista oblčila. Da, prav takšni otroci smo vsi mi. Vsak dan odvržemo nekaj papirčkov, cigaretnih ogorkov, plastenk, odsluženih strojev... Poleg tega pa zjutraj na hitro odpremo vrata še svojemu psu ali mačku, da se pode-la za prvim vogalom. Če ne bi imeli smetarjev, ki počistijo za nami, bi se v nekaj tednih dobesedno kopali v lastni svinjariji. Prav zaradi tega, če že sodi-te med take packone, smetarja za dobro jutro vsaj pozdravite, da se nekako skromno zahvalite, ker pobira za vami tudi vaš drek!

Osebnostno se jim zahvaljujem, ker zaradi njih mesto Piran ni še bolj umazano, kajti včasih se mi zazdi, da ljudje ne premoremo niti trohice kulture!

Prav tako ne vem, ali kdo od staršev in učiteljev ter vzgojiteljev poskuša vnesti v mlade vsaj nekaj več samokulture! Poti k šoli so namreč zjutraj dobe-sedno nastlane s papirčki. Še posebej kritiko pa si zaslužijo vsi, ki gradijo ali prenavljajo stanovanja in kar tekmujejo, kdo bo mesto bolj umazal z gradbe-nim materialom, nafto ali oljem, ki skorajda teče iz že zdavnaj dotrajanih tovarnjakov. Letos pa sem pri tistih, ki skrbijo za čistočo Pirana, na lastne oči videl toliko prizadevanja, da jih zagotovo lahko tudi v imenu enakomiselnih pohvalim. Vsak večer so vestno zalivali rože, ko je cvetelo morje, so se po svojih močeh trudili, da bi očistili mandrač, prali so ulice, pa zabojnike za smeti... V jesenskem obdobju z letos res obilnim deževjem, ki je v morje pri-neslo velike količine raznih smeti, predvsem drevja, pa so se morali prav zelo potruditi, da so piranski mandrač ponovno očistili!

Morda bomo Pirančani nekega dne dočakali tudi nekoliko bolj normalen urnik odvažanja komunalnih odpadkov oziroma posod za odpadke! Danes namreč odvoz smeti poteka tako rekoč še v nočnih urah. Z ropotom, ki ga povzročajo s praznjenjem smetnjakov, pa motijo spanec prebivalcem. Zaradi ropota zabojnikov bi lahko govorili celo o kaljenju nočnega miru. Ampak to je že druga zgodba, ki je ne rešujejo smetarji!

tekst in foto Ivan Zupančič

Čiščenje mandrača

L'apparizione di San Giorgio dovrebbe essere anche sotto gli archi

Gia' dal mese di gennaio abbiamo la possibilita' di ammirare nuovamente la tela del Paglierini »L'apparizione di San Giorgio«, restaurata ed esposta ora nella Chiesa di Santo Stefano a Pirano. Manca pero' certamente una copia della suddetta opera nella nicchia sotto gli archi di san Giorgio dove era situa-ta gia' dal 1832. La copia esposta con indicata la locazione dell'originale dar-ebbe ai cittadini ed ai visitatori l'opportunita' di soffermarsi per ammirare l'ef-figie del patrono di Pirano.

Ondina Lusa

Študijsko srečanje o utrdbah, prvi korak sodelovanja med Piranom in Benetkami

V Piranu je bilo 15. novembra prvo študijsko srečanje o utrdbah in obramb-nih sistemih v severnem Jadranu v obdobju Beneške republike, ki poteka v okviru projekta Cultucadses in ga podpira Evropska unija. Simpoziju bosta sledili razstavi v Piranu in Benetkah ter študijsko srečanje v Benetkah. To srečanje pa je prvi korak v sodelovanju piranske in beneške občine, saj pri-pravljajo podpis dogovora o medsebojnem sodelovanju na kulturnem in gos-podarskem področju. Srečanje so odprli Vojka Štular, Županja Občine Piran, odbornik za kulturo Občine Benetke Marino Cortese, konzervatorica z Medobčinskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine dr. Sonja Hoyer in Gilberto Zinzani, direktor evropskega g.i.z.-a Marco Polo System G.E.L.E..

Sledili so referati italijanskih, hrvaških in slovenskih govornikov in sicer je arhitekt Pietro Marchesi, državni tajnik Italijanskega društva gradov, pred-stavil Politično strateški pomen šahovnice na severnem Jadranu, zgodovinar Marino Budicin iz Centra za znanstvene raziskave Italijanske unije iz Rovinja je govoril o Obrambnih sistemih obalnih mestnih središč beneške Istre po Uskoških vojnah, arhitektka Majda Skrinar z naše občine pa je opisala utrje-nost kraškega roba, Ivan Matejčič, ravnatelj Uprave za spomeniško varstvo z Reke je pripravil prispevke k poznavanju urbane ureditve Poreča, konzerva-tor Miljenko Domjan, ravnatelj uprave za spomeniško varstvo iz Zadra, je govoril o Zadru kot utrdbi na Jadranu od srednjega veka do zadnjega Beneškega obdobja, dr. Sonja Ana Hoyer pa je orisala mestno obzidje Pirana in Kopra. Kustos Camillo Tonini, namestnik ravnatelja Uprave mestnih muze-jev v Benetkah, je sklenil srečanje s predstavitvijo ureditve shranjevanja arhi-va v digitalni tehniki.

ZAHVALA

Ob smrti našega tate

Ivana Korenjaka

s Kopske 15 v Portorožu se zahvalujemo

dr. Jasni Henigman, vsem prijateljem, sosedom, ZZB Piran,

Portoroškemu pevskeemu zboru in vsem,

ki so nam izrazili sožalje.

Žaljujoče hčere Milojka, Zvonka, Branka z družinami

ter vnuki in pravnuk

HVALNICA ROBIDI

Tolikokrat sem že slišal kako ljudje omalovažujoče govorijo o robidi, da sem sklenil napisati nekaj besed njej v bran! Predvsem tistim, ki prihajajo iz notranjosti in robide ne poznajo, se zdi, da opravljajo sveto poslanstvo, ko primorsko zemljo rešujejo iz objema robidel

(Večinoma zato, da si pripravljajo teren za kakšno manjšo ali večjo črno gradnjo.)

In na raznih zborih, ko branijo svoje nečedne pridobitve, retorično sprašujejo: Ali bi bilo boljše, da bi tam rasla robida? Da gospoda, stokrat boljše!

Robida - trajnica iz družine vrtnic - je izredno odporna in v ekološkem smislu agresivna rastlina. Marsikje kot prva trajnica kolonizira osiromašena območja, degradirana zaradi delovanja človeka (izkopi, vseki, goloseki); pa tudi ogoljene površine, ki so posledica naravnih dogodkov kot so naravni požari, plazovi ...

Uspeva tudi na revnih tleh in že v nekaj letih s preprečevanjem nadaljne erozije in s svojim bujnim listjem in razpadajočimi vejicami pomembno prispeva k ustvarjanju sloja rodovitne prsti. Raste praktično v vseh pogojih, tako na močnem soncu kot v senci na osojnih pobočjih in celo kot podrast v redkih primorskih gozdovih. Tudi glede sestave tal ni zahtevna in raste tako na apnencu kot na peščenjaku. Edina omejitev za njeno rast so očitno nizke temperature, saj jo le redko najdemo v notranjosti Slovenije nad kraškim robom. Njeno področje rasti precej sovпада s tistim, na katerem dobro uspeva tudi oljka.

Bujno rasteča robida je po mojem tudi lepa rastlina! (spomnite se na primer naravne žive meje nad cesto Valeta - Lucija). Lepo cveti z drobnimi belimi cvetovi in obrodi znane robidnice, ki so - na vlažnejših tleh oziroma v bolj deževnih letih - prav sočne in okusne. Pogosto raste v združbi z drugimi drevastimi in grmičastimi rastlinami kot so akacija, črni trn in ruj in pomembno prispeva k izgledu primorskega podeželja, robov naselji, še posebej severnih pobočji.

Izredno pomembna je vloga združbe, v kateri prevladuje robida, za druge udeležence tega ekosistema, saj predstavlja zaščito, hrano in življenjski prostor številnim vrstam ptičev, kuščarjev, drobnih sesalcev, polžev in mnogih žuželk. V spletu tenkih trnjevih robidovih vej in pod njenimi košatimi listi pogosto gnezdijo na primer taščice in kosi. Tam jih lahko nadlegujejo le redki roparji; še za mačka je skoraj nemogoče ali vsaj sila neprijetno plezati po robidi. Robidovje je za večje živali praktično neprehodno in to je najbrž tudi razlog, zaradi katerega se je tako zamerilo človeku, da ga tako neusmiljeno uničuje. Človek s svojo prepotenco in s sebičnim prepričanjem, da si mora vse podrediti, težko prenaša v svoji bližini še tako majhna območja, ki se mu kakorkoli upirajo in mu niso brez zadržkov na razpolago!

Nekateri smo prepričani, da to ni prav!

Ugo Fonda

ZAKLJUČNA GRADBENA DELA

Franjo PERAS, s.p.

Senčna pot 18, PORTOROŽ,

GSM: 041/788-126

Praznični dnevi so tu. Vi pa še niste kupili vseh daril za vse tiste, ki bi jih radi obdarili...Brez panike, v trgovini

ALI BABA

Majda Miklavec s.p.

Obala 114, TPC, 6320 Lucija, Tel.: 05/677-36-17

boste zagotovo kaj našli in presenetili svoje prijatelje, sorodnike ali poslovne partnerje.

ALI BABA vas pričakuje z bogato izbiro daril in vam želi, da bi preživeli nepozabne praznike.

Pa srečno v 2001!

Gina Prinčič s.p.

Obala 114 Lucija, Portorož

RAZPRODAJA ŽENSKÉ IN MOŠKE OBUTVE

WALLEVERDE

STONEISLAND
ABSOLUTE CONFORT

do 30%

od 11.12.2000
do 28.2.2001

zaradi selitve trgovine

Vesele praznike in srečno 2001

Kdaj bo Lucija dobila obljubljeni staro železniško postajo?

Usoda nekdanje železniške postaje v Luciji, ki so jo pred skoraj desetletjem porušili, da bi na njenem mestu zgradili nove stanovanjske stolpiče in hkrati na tedanji občinski skupščini sklenili, da jo postavijo drugje, še zmeraj zanima predvsem naše bralce iz Lucije. Tako nam je tokrat lucijski bralec poslal

vprašanje, ki se nanaša prav na staro železniško postajo slovite proge Parenzana. Seveda smo takoj poiskali odgovor(-e) in sicer pri javnem podjetju Okolje Piran, Občini Piran, pa tudi pri Medobčinskem zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine, kjer bi utegnili kaj več vedeti o tem.

Pa preidimo najprej na vprašanje našega bralca, kjer je vse, kar ga zanima, natančno razloženo:

Med željami Lucijčanov bi želel opozoriti na neizpolnjeno obljubo, na katero Lucijčani nismo pozabili in sicer je to:

PONOVNA POSTAVITEV STARE ŽELEZNIŠKE POSTAJE V LUCIJI, ki pač še zmeraj ostaja - NEIZPOLNJENA OBLJUBA!

Pred leti, ob odločitvi, da se na mestu, kjer je stala stara železniška postaja slovite železniške proge Parenzana, postavi novi stanovanjski blok, je bil eden od lokacijskih pogojev, da se nekje v bližini stara stavba ponovno postavi. Od takrat je minilo skoraj deset let! Pogosto se stavba stare postaje sicer omenja, vendar od odločitve, da se ponovno postavi, ni nič. Od ličnega objekta, ki je zaznamoval pomembno obdobje zgodovine kraja, pa ostaja le žalosten kupček ruševin.

Pred nekaj dnevi nas je na to neizpolnjeno obljubo ponovno spomnila znana Lucijčanka, gospa Ondina Lusa na sestanku Skupnosti Italijanov. Gospa Ondina sodi med najbolj skrbne varovalce kulturne dediščine in identitete našega kraja, ni pa edina, ki tako razmišlja, saj mnogim pravim Lucijčanom zaigra srce, ko se spomne na ta kotic starih Lucije, kjer je prejel vlak. Nato je bilo tam obračališče tramvaja, stara gostilna, kmetijska zadruha in nogometno igrišče, kjer so se odvijale tudi šagre z mlajem...

Če smo pravilno seznanjeni, si je obveznost za ponovno postavitve stavbe stare železniške postaje naložilo Javno podjetje Okolje Piran, saj je bil to eden od pogojev, da je lahko kot investitor izpeljalo gradnjo in prodajo stanovanj v novozgrajenih stanovanjskih stolpičih, ki so zrastle na zemljišču, na katerem je stala kamnita postaja.

Od Okolja pričakujemo, da nas javno obvesti, ali je ta informacija prava in - v kolikor je prava - kdaj in kako namerava izpolniti ta pogoj.

Ob tem bi še predlagal, naj odgovorni razmislijo o možnosti ponovne postavitve stare stavbe na zemljišču, ki se bo sprostilo z odstranitvijo dela magistralne ceste - od podvoza do križišča, ki se bo zgradilo novo cesto v obrtno cono. Prav na tem mestu je namreč stara železniška proga prečkala cesto in kanal Fazan. Stavba bi morala biti namenjena kulturni dejavnosti; prav lepo bi lahko v njej delovala na primer lucijska knjižnica.

Odgovarja Javno podjetje Okolje Piran:

Na podlagi vašega dopisa o pobudi ponovne postavitve stare železniške postaje v Luciji vam posredujemo naslednji odgovor:

Od leta 1997 prihajajo vprašanja o tej problematiki na Okolje Piran predvsem s strani KS Lucija ter nekaterih članov Občinskega sveta ter smo na ta vprašanja vedno odgovarjali.

Okolje Piran je bilo investitor gradnje poslovnostanovanjskih stolpičev v zazidavi Lucija I.,

skladno s sprejeto prostorsko dokumentacijo in sicer:

zazidalnega načrta Lucija I. - nadaljevanje (Ur. objave, št. 24/84) ter zazidalnega načrta Lucija I. - nadaljevanje - dopolnitev 89 (Ur. objave št. 14/90).

Objekt stare železniške postaje je bil po teh sprejetih zazidalnih načrtih predviden za rušenje. V obdobju pred in v času rušenja je bil zelo zanemaran in nevdrževan. (Sliko objekta pred rušitvijo vam pošiljamo v prilogi).

Okolje Piran je s Skladom stavbnih zemljišč Občine Piran dne 30.12.1994 sklenilo pogodbo št. 352-159/94 o investitorstvu pri predavitvi železniške postaje. V letu 1995 smo predlagali, naj se v mejah sprejetega ZN Lucija I. - nadaljevanje objekt železniške postaje prestavi na lokacijo označeno s št. 20, ki smo jo že odkupili in kjer je po ZN predvidena gradnja »avtoservisa«. Vendar tega predloga še do danes ni nihče od pristojnih občinskih organov sprejel oz. potrdil. Predstavitve železniške postaje na novo predlagano lokacijo, kjer je predviden avtoservis terja namreč spremembo veljavnega zazidalnega načrta v tistem delu, ki predvideva namembnost objekta in gabarite (železniška postaja ima pač drugačne tlorske in višinske gabarite od predvidenega avtoservisa). Še enkrat poudarjamo, da morajo pristojni občinski organi najprej izpeljati spremembo ZN, pri čemer pa predvidevamo določene težave. Naš predlog za postavitve železniške postaje je namreč naletel na burno nasprotovanje lastnikov Gostišča Koblar (ki je v bližini predlagane lokacije - op. uredništva) in je zato pričakovati, da bodo spremembo ZN ovirali, zato je pričakovati, da bo težko doseči spremembo omenjenega zazidalnega načrta.

Razen navedene je seveda možna še katera druga lokacija, kamor bi lahko ponovno postavili staro železniško postajo. Tudi tista, ki jo predlaga vaš bralec, vendar mora biti za vsako lokacijo predhodno sprejet prostorski akt, kar je v pristojnosti občinskih organov.

Okolje Piran je tudi samo zainteresirano za ponovno postavitve železniške postaje v Luciji in bo v skladu z uvodom navedeno pogodbo o investitorstvu št. 352-159/94 vsekakor začelo z uresničevanjem te naloge takoj, ko bodo pristojni občinski organi spremenili zazidalni načrt za predlagano lokacijo oz. druge prostorske akte, ki bi določali novo lokacijo za nekdanji objekt železniške postaje, drugačno, ki jo predlaga Okolje.

S spoštovanjem.

Direktor investicijsko
Tehničnega sektorja:
Ivan BAKIČ, univ.dipl.inž.grad.

S PORTOROŽANOM DO ODGOVOROV: Odgovarja Občina Piran:

Občina Piran oziroma Sklad stavbnih zemljišč je z JO Okolje Piran sklenil pogodbo o prenosu zemljišča na JP Okolje Piran z namenom prenove postavitve stare železniške postaje v Luciji. Ta pogodba je bila sklenjena predvsem zaradi potrebe po pridobitvi gradbenege dovoljenja za izgradnjo zadnjih treh stanovanjskih stolpičev. Lokacija ponovne postavitve železniške postaje je bila določena na prostoru med regionalno cesto Koper - Sečovlje in gostiščem »Koblar«. Na tej lokaciji je podjetje po pridobitvi parcele postavilo tudi gradbiščno ograjo, kjer je deponiralo kamnite dele nekdanje železniške postaje. JP Okolje se je zavezalo za ponovno postavitve železniške postaje, vendar pa se je pri tem nekoliko zapletlo pri izdaji gradbenega dovoljenja, saj gabariti stare železniške postaje niso bili popolnoma usklajeni z gabariti v samem zazidalnem načrtu. S tem namenom se tudi v spremembi ZN Lucija I. - nadaljevanje dopolnjujejo spremembe, ki se nanašajo predvsem na višinske gabarite ponovne postavitve tega objekta. Ko bo sprememba ZN Lucija I. - nadaljevanje sprejeta, bo možno pridobiti ustrezno dovoljenje za ponovno postavitve tega objekta.

Predstojnik Urada za okolje in prostor
Boris Kočevar, univ.dipl.inž.arh.
Direktor Občinske uprave
Pero Zovko, univ.dipl.prav.

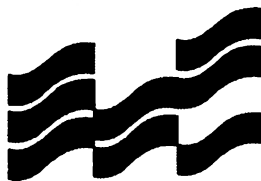
Kozmetika Jana Božič s.p.
Lepa cesta 1, 6320 Portorož.

Nega obraza
Nega telesa
Ajurvreda masaža
Klasična masaža
Tui-na masaža
Depilacija
Manikura
Pedikura

- Ni vseeno, kako obračate vaš denar, da bo najbolj donosen.
- Zato ravnajte modro in poiščite nasvet strokovnjakov

borzno posredniške družbe

PFC Interfin
Primorski Finančni Center Interfin

v Kopru, Pristaniška 8,
tel.: 05/639-71-00,

ki bo na vaši strani tudi
v naslednjem mileniju.
Srečno v 2001!

PORTOROŽANOVIMALI OGLASI

☞ **Nudim uspešne inštrukcije** iz angleškega jezika. Tel.: 041/557-168 ali 672-04-22.

☞ **Nudim varstvo otrok** na svojem domu, tudi ob vikendih. Pokličite na GSM 041/807-331.

☞ **Inštrukcije angleščine** in nemščine nudim. Inf.: 05/674-55-94.

☞ **Prodajam balkonska vrata** (120x220 cm) s polknicami. Tel.: 6400-850.

☞ **Inštrukcije iz matematike**, angleščine ter italijanščine nudimo. Tel. 041/256-357.

☞ V Piranu **oddajam enosobno stanovanje** z možnostjo kasnejšega odkupa. Tel.: 041/256-357.

☞ **Počitnice v Bohinju**: apartma za 2 osebi. Tel.: 04/5721-740.

☞ Sem Melita, imam 20 let in **nudim varstvo otrok** na vašem domu, zjutraj in v popoldanskem času. Moj tel.: 041/975-320.

☞ **Prodajam garažni boks**, Liminjanska 79, tel.: 67-78-071.

☞ **Prodajam peč** na drva za etažno centralno ogrevanje. Cena po dogovoru. Kličite na tel.: 6771-604.

☞ **Prodajam kombiniran otroški voziček** - Mon bebe (velika kolesa, 2 strehi) in malo rabljen kenguru Tomy z zimsko vrečo. Zraven podarim še nekaj koristnih pripomočkov za vašega novorojenčka. Cena: 20.000 SIT. Tel.: 041/866-862.

☞ **Portoroški pevski zbor** vabi k sodelovanju mlado in staro, vse glasove: od soprana do basa. Zglasite se v torek ali četrtek ob 20. uri v stavbi Splošne plovbe v Portorožu - vratar vam bo vse pojasnil.

☞ **Prodajam TROSOBNO STANOVANJE** (68 m²) v Izoli, v Jagodjah. Informacije na: GSM 031/510-760.

☞ Na Hrvaškem, v Volpiji (pri Kaštelu) ugodno **predam 700m² zazidljive**, komunalno opremljene gradbene parcele. Lokacija: 7 km od morja, zaradi bližine glavne ceste je parcela primerna za gradnjo stanovanjske hiše, lokala, gostilne ali vikenda (parcela je kotna, na stranski cesti ob robu gozdiča). Cena 30.000 DEM. Tel.: 041/934-810, 031/833-363, 040/370-403 ali 05/677-11-92.

Bralke in bralci Portorožana lahko v Portorožanu svoj mali oglas objavite brezplačno. Besedilo malega oglasa lahko do 20. v mesecu sporočite po telefonu (tel.: 674-09-47, 674-09-48).

Lahko pa ga pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali ga dostavite osebno na uredništvo (v stavbi KS Portorož, Obala 16, Portorož, 1. nad. ob delovnikih med 8. in 12. uro).

Med malimi oglasi ne objavljamo brezplačno sporočil obrtnikov, podjetnikov in pravnih oseb.

Srečanje z Minattijem v počastitev 200 letnice Prešernovega rojstva

Dvestoti letnici rojstva našega največjega pesnika Franceta Prešerna se je Mestna knjižnica Piran poklonila s pripravo srečanja s priljubljenim pesnikom Ivanom Minattijem in z dnevom odprtih vrat na dan Prešernovega rojstva, v nedeljo 3. decembra, ko so si bralci lahko tudi sposojali knjige in uporabljali čitalnico. Tega dne je bilo tudi srečanje s profesorjem Silvom Faturjem, urednikom knjige Kam?, v kateri so objavljene najbolj odmevne Prešernove pesmi po izboru najboljših maturantov iz leta '97.

»Prešernovanje« z leta 1924 v Slovenskih Konjicah rojenim pesnikom Ivanom Minattijem je bilo 1. decembra v lani odprti Pečaričevi galeriji v Piranu. Vodila ga je slavistka Ivica Eller. Minattijeve pesmi pa je prebiral njegov partizanski tovariš, sicer upokojeni sodnik, pa tudi igralec Anton Trplin z bojevnimi imenom Peter, ki danes živi v Strunjanu. Kot študent medicine je bil Minatti v partizanih bolničar, po vojni pa ga je navdušilo pesništvo Ade Škerl in se je zato odločil za študij slavistike. Izdal je štirinajst pesniških zbirk, od katerih so nekatere - z nekaj dodanimi ali izpuščenimi pesmimi - izšle večkrat. Prva je iz leta '47 z naslovom S poti. Naslednja je bila Pa bo pomlad prišla, iz leta '55, iz časov socealizma, za katerega pesnik pravi, da ni bil naklonjen nežni pesmi. »Zame so bili to svinčeni

časi. V poeziji se s sistemom takrat nisva ujela«, se danes spominja Minatti. In zato je najbrž v svojih pesmih bežal med ptice, oblake, breze...

Naslednja zbirka Nekoga moraš imeti rad, največji pesnikov krik po ljubezni, je iz leta '63, ko

je imel Minatti 39 let.

V zbirki Bolečina nedoživetega z dodatkom Termitnjak pa je čutili pesnikovo razočaranje nad vsem, kar se je dogajalo pri nas po narodnoosvobodilni vojni: odstopanje od svetlih načel, zaradi česar je v njegovi poeziji čutili jezo in sarkazem. Za Bolečino nedoživetega, ki je izšla večkrat, pesnik pravi, da je center njegovega ustvarjanja: »Vse življenje pesnik piše eno samo pesem. Potem napiše nekaj, za kar reče: To pa je to«...

V zbirki Ko bom tih in dober iz leta '73 je že čutili sprijaznenost s svetom. »Zdaj je ostal pogovor z bogom«, je z nasmehom povedal Minatti na piranskem srečanju z ljubitelji njegovih pesmi, ki so do zadnjega koticčka napolnili Pečaričevo galerijo.

L.S.Z.

(proste) ZIMSKE URICE

Kaj bomo decembra, ko se popoldnevi neopazno prevesijo v večere, v tem času, ko se bližajo prazniki in ko je tako prijetno priti domov, si pripraviti čaj ali kakav in zaplavati med knjižne strani? Torej: kaj bomo decembra brali, podarili, si dali podariti, med katerimi knjigami bomo brskali po policah?

- Čas je za poezijo. V zbirki Mojstri lirike (za tiste, ki zbirke še ne poznate: gre za dvojezične izdaje, pesmi so objavljene v izvorniku in v slovenskem prevodu) sta pravkar izšla še dva čudovita izbora pesmi: J.L. Borgesa in E.A. Poea. Aleš Berger, urednik zbirke, je zapisal v predgovoru: dvojezične izdaje slikovito pripovedujejo o dvakratnem življenju istih pesmi, pa tudi o zmogljivosti slovenščine, da umetelno presnovi tuje besedne umetnine.

- Niste za poezijo? Potem pa pokorno javljam, da je po dolgem času spet dosegljiv DOBRI VOJAK ŠVEJK J. Haška. Smeha je za dve debeli knjigi.

- V trilogiji v štirih knjigah ŠTOPARSKI VODNIK PO GALAKSIJI D. Adamsa pa za štiri tanke.

- Imate rajši kaj resnejšega? Torej NE IN AMEN U. Ranke Heineman, ki nas v svojem delu vodi k bolj kritičnemu in globljemu umevanju vere.

- Če vas leposlovje in humanistika ne ogrejeta, je tu še kopica novih priročnikov in izdaj stvarne literature. Novi VELIKI ZDRAVSTVENI PRIROČNIK, po presenetljivo dostopni ceni, ZDRAVILNE RASTLINE NA SLOVENSKEM, VELIKA KNJIGA O SOBNIH RASTLINAH, NOVI VELIKI UGANKARSKI SLOVAR in da ne naštevamo v nedogled, naj samo omenimo, da je izšla kopica knjig z nasveti za zdravo in še bolj zdravo življenje, kuharskih knjig, knjig za opremo stanovanja, izdelovanje prazničnega okrasja in še in še.

- Kar se tiče mladine pa seveda sploh ni kaj premišljati HARRY JE ZAKON! Prve tri knjige o mladem čarovniku HARRYJU POTTERJU so tukaj in prebrali jih bomo vsi - mladi in manj mladi.

- Tisti, ki prehitujejo in že nestrno čakajo četrto knjigo, pa se bodo tolažili z izdelovanjem UMETNIN IZ ODPADNEGA MATERIALA in z ORIGAMIJEM ZA VELIKE IN MAJHNE ali s knjigami iz zbirke VREDNOTE založbe Orbis.

Pa še vesela novica: skoraj vse slovenske založbe so letos pokazale razumevanje in sočutje do bralcev, ki so ga izrazile z NOVOLETNIMI POPUSTI.

Torej - decembra se srečamo v knjigarni!

Irena Persič-Czurda - knjigarna KRIZA ŽANRA

Člani Foto kluba Portorož - so razstavljali v Strunjanu

V galeriji Krka v Zdravilišču Strunjan so od 22. novembra do 13. decembra razstavljali fotografije članov Foto kluba Portorož, ki je ob sicer pestri dejavnosti številnih znanih likovnikov, fotografov ter galerij v kulturnem življenju tega okolja vse bolj prisoten. Foto klub Portorož združuje petintrideset članov različnih generacij in poklicev iz vse slovenske Istre. Z razstavo v Strunjanu pa so obeležili tretjo obletnico svojega delovanja, ki je večstransko: organizirajo strokovna predavanja znanih fotografov, delavnice, udeležujejo se številnih razstav in natečajev. Mentor kluba je znani fotograf Radovan Čok (živi v Luciji), ki je za strunjansko razstavo izbral fotografije devetih članov Portoroškega Foto kluba: Matjaža Andrejašiča iz Pirana, Martina Bobiča iz Pirana, Olge Černe iz Portoroža, Mojce Gazič iz Kampela, Željka Jugoviča iz Kopa, Mitje Križmana iz Dvorov, Jadrana Rusjana iz Vinjol, Mateja Šemoleta iz Boninov in Davida Vatovca iz Kopa.

Za male in velike otroke

Zveza kulturnih društev Karol Pahor je v sodelovanju z Občino Piran, Avditorijem Portorož in Osnovno šolo Lucija pripravila pester program otroških prireditev z obiskom Dedka Mraza. Do konca leta si lahko mali, pa tudi veliki otroci, ki še niso pozabili otroka v sebi, ogledajo:

- v petek, 22. decembra ob 18. uri in gledališču Tartini v Piranu gledališko predstavo z Dedkom Mrazom, ki jo je pripravila Gledališka skupina OŠ Lucija ŠKRATJE IN DEDEK MRAZ Marjance Ručigoj (priredba in režija: Lada Tancer, glasba: Gorast Radojevič, koreografija: Lidija Pogačar).

- v soboto, 23. decembra ob 18. uri pa bo v Tartinijevem gledališču Piran BOŽIČNA PRAVLJICA, ki jo bo odigrala in odplesala otroška gledališka skupina Gib Piran ter TELEVIZIJSKI ŠKRATKI v izvedbi plesne skupine Metulj Piran.

Z literarnega večera društva Obzorje

V prejšnjem Portorožanu smo predstavili društvo za novost v duševnem zdravju, ki v naši občini deluje kakšno poldrugo leto in h kateremu se zatekajo ljudje z dolgotrajnimi duševnimi stiskami. Tokrat objavljamo nekaj misli z uvodnega nagovora Sonje Kočever na literarnem večeru, ki ga je društvo pripravilo v Ateljeju Duka v Piranu.

...Vsak je drugačen in hkrati pomemben za celoto

Človeško bistvo je očem skrito, čeprav to ne pomeni, da ne obstaja.

Obsojamo stvari, ki jih ne razumemo.

Bojimo se ljudi, ki jih ne čutimo. Strah nas je drugačnosti.

Prepadi so med nami kot posamezniki, med drugačnimi in družbo.

To društvo predstavlja MOST, duhovni simbolični most. Vsak je to, kar je (v celoti neviden, nedojemljiv) in ima pravico biti to, kar je. In vendar zdaj lahko ve, da je povezan s celoto in pripada skupnosti prek tega mostu. Naša sodobna, mlada družba se tega že zaveda - kako pomemben je ta most - in nam je omogočila in poklonila ustanovitev OBZORJA (tam, kjer se nebo stika z zemljo - tam kjer se duh dotakne materije). Prehod je odprt.

Razlike so in so potrebne, vsak je drugačen in hkrati pomemben za celoto. Drugačnost obstaja in je potrebna, zdaj je postala legitimna. Tako kot se zemlja dotika neba, vsi skupaj tvorimo razgibano pestro črto tega Obzorja. Vsak zase in skupaj se dotikamo neba, čeprav tega nekateri ne vemo ali se tega ne zavedamo. Plujemo na isti ladji. Vrata so odprta na krov.

Dobrodošli! Norost, naša senca nas več ne straši, postala je naša zaveznica, naša moč, naša ustvarjalnost.

Svojega prostorčka zaenkrat še nimamo, ampak danes smo že postavili temeljni duhovni kane našemu namenu, ki je ustvarjalnost, uresničevanje potenciala vsakega posameznika, ujetega v duševno stisko, ki jo je treba sprostiti na ustvarjalen način (da se olajša prehod).

Posledica »moram« je težka, je za dosti ljudi »ne morem«, je ujetost. Ta naša skrivnostna Psiha, zavita in zapletena v toliko tancic... Le kdo bi jo v celoti doumel!? Zato oznanjamo LAHKO - nešteto možnosti, da se obdarujemo s svojo drugačnostjo, s svojo neponovljivo originalnostjo.

Sonja Kočever

Glasba brez meja:

PORTOROŠKI ZBOR JE GOSTIL PEVCE IZ ŠPANJE

Poleg številnih nastopov doma in v tujini, poleg snemanja zgoščenke, ki še ni končana, je Portoroški zbor še ves zavzet z aktivnostmi, povezanimi z njihovim lanskim obiskom v Španiji, kamor so ga povabili pevci nekega tamkajšnjega zbora, ki so slišali o lepota Slovenije. Španski pevci so si namreč najprej belili glavo, kako najti pot v Slovenijo, dokler jim ni prišlo na misel, da bi se povezali s katerim od slovenskim zborov. Tako so se torej pevci iz mesta Vinaros obrnili na našo ambasado v Madridu s prošnjo, da jim pomaga najti to povezavo. Takrat je bil slovenski veleposlanik v Španiji Franco Juri, tam pa je bil tudi g. Biloslav, oba z našega konca. Razumljivo je, da sta Špancem predlagala povezavo z zborom iz naših krajev. In tako je aneslo, da je oktobra lani Portoroški zbor gostoval v Španiji, kjer se je naužil vseh zanimivosti in lepote te dežele. Letos pa je zbor iz Vinarosa (ime mu je Garcia Hulve Corral) Portoroškemu zboru vrnil obisk.

Organizirati sprejem petdesetih gostov, jih namestiti in jim med tridnevnim bivanjem nuditi vse obroke, ni bil majhen zalogaj, ki pa so ga člani Portoroškega zbora več kot zgladno opravili! Brez

pomoči sponzorjev bi to seveda ne šlo! V tako kratkem času, kolikor so bili španski gostje v naših krajih, je bilo težko pokazati vse lepote naše sicer majhne, a čudovite domovine. En večer je bil namreč rezerviran za nastop (13. oktobra) v Kulturnem domu v Novi vasi, ki ga je občinstvo napolnilo do zadnjega kotička. Za turistične ogledke je tako ostal le en sam dan, ko so se portoroški pevci odločili, da jim pokažejo Postojnsko jamo ter Bled. Oboje je na Špance naredilo izjemen vtis. Prav tako tudi pot vse do Bleda: občudovali so pestro in razgibano pokrajino, ki se je odevala v jesenske barve in o kateri so menili, da je zlepa ne bodo pozabili. Tako so se torej na lastne oči prepričali o tem, kar so prej o Sloveniji le slišali. Marsikdo se bo tudi vrnil k nam na dopust. Nekateri člani obeh zborov - španskega in portoroškega - so si izmenjali naslove in že naslednje leto jih bo k nam nekaj prišlo s svojci.

Kar držalo bo, da glasba ljudi povezuje, da je to jezik, ki ga razumemo vsi! Za naslednje leto pa Portoroški pevski zbor pripravlja turnejo po Kanadi in ZDA.

Biserka Zabukovec

RAZSTAVE

► V piranski galeriji Atelje DUKA v Partizanski ulici si do 15. januarja lahko ogledate mobilne skulpture Milene Braniselj ter slik na platnu in papirju Rudija Škočirja. S to razstavo Atelje Duka uspešno zaključuje prvo leto galerijskega delovan-

ja in načrtovane, že prepoznavne razstavne usmeritve. Skulpture Milene Braniselj in slike Rudija Škočirja imajo skupni predznak: so veličastvene likovne interpretacije povečevanja življenja, vsega lepega in avtohtonega.

► Razstavo znanstvenika - slikarja Jadrana Lenarčiča v Krkini Galeriji Zdravilišča Strunjan si lahko ogledate do 16. januarja. Slikar rojen leta '55 v Kopru, ki je sicer magistriral in doktoriral na ljubljanski Fakulteti za elek-

trotehniko in je zdaj zaposlen na Inštitutu Jožef Stefan kot raziskovalec na področju robotske kinematike in biomehanike. Predava pa tudi na ljubljanski Fakulteti za elektroniko, kot gostujoči pa na številnih univerzah po svetu. Letos je postal član DSLU. Imel je tri samostojne razstave, s slikarstvom pa se ukvarja že več kot deset let. Čeprav ne razstavlja veliko, mu le to pomeni življenjski slog, kjer ni meja med umetnostjo in znanostjo.

► V Studiu Galeriji Gasspar na Savudrijski 5 v Piranu so pripravili veliko božično novoletno prodajno razstavo likovnih del priznanih likovnih umetnikov kot so Zvest Apollonio, Boris Benčič, Jure Cihlar, Mira Ličen Krmpotič, Dora Plestenjak, Aleš Sedmak, Domen Slana, Tomo Vran, Fulvia Zudič in še mnogo drugih, enako cenjenih ter znanih, ki pa bo postavljena še v novem letu, tja do 14. januarja. Letos pomladi odprt večnamenski prostor je njegov lastnik in prvi piranski mecen, gospod Gašpar Gašpar-Mišič, namenil vsem, ki vidijo prihodnost Pirana v oživiljanju njegovega starega jedra s širjenjem turistične ponudbe in bogatenju kulturnega ter družabnega življenja. Za nekomercialne prireditve je prostor mogoče dobiti tudi brezplačno.

December nas, kot zadnji mesec v letu, razveseljuje z bliščem okrašenih izložb, številnih praznovanj, krajših počitnic, novega upanja in še česa. Ob različnih praznovanjih in srečanjih se, še posebej nežnejši spol, potrudimo za čim boljši zunanji izgled, za lepoto. Mnogi vizažisti, stilisti in ostali tovrstni poznavalci ženske lepote, zatrjujejo, da grde ženske sploh ni. So le bolj ali manj čedne. Svoje prepričanje utemeljujejo s predpostavko oz. trditvijo, da je poglavito skriti pomanjkljivosti in izpostaviti, kar je na ženski lepega (kar ima v večji ali manjši meri zagotovo vsaka). Z nekaj ličila (dandanes ga premore in uporablja skoraj vsaka ženska) ter z izbiro ustrezno krojenih oblačil je - ob upoštevanju nekaterih osnovnih zakonitosti in izbiri barv - mogoče narediti prave čudeže. Na začetku tretjega tisočletja je mogoče vse to in celo še več, saj so danes na voljo še razni liftingi, lepotne operacije, liposukcije...

Kaj pa notranja lepota?

Koliko se je resnično zavedamo in koliko vlagamo vanjo? Najbrž poznamo vsi katero od praznih, puhlih lepotic, ki jih je narava prikrajšala za tisto lepoto, ki je ni mogoče nikjer kupiti! Najbrž ste pogosto slišali, da je človek na

zunaj lep le, če je lep tudi znotraj. Ali, kot o tem razmišlja znana strokovnjakinja s področja kozmetike oz. zunanega videza, gospa **Lili Carsten** (doma na našem koncu) v svoji knjigi *Lepota skozi letne čase*, ki je izšla letos: »To lahko razumemo na dva načina. Z zdravstvenega vidika, saj vemo, da se

vsaka bolezen odraža tudi na koži, lahko pa tudi z značajsko-etičnega stališča, saj - ne glede na zunanost - za egoističnega, nevoščljivega, opravičljivega in škodoželjnega človeka nikoli ne moremo reči, da je lep. Ob zunanji negi je treba premisliti tudi o kozmetiki duše. Bodimo lepi tudi od znotraj. Premislimo o svojih vrlinah in plemenitosti, o odnosih do soljudi. Premislimo iskreno, vsak dan se vprašajmo, kaj smo ta dan naredili lepega in dobrega, ali pa morda slabega. Na poti do lepše notranjosti nam lahko pomaga žlahtna umetnost (klasična glasba, literatura...), tudi pogovor s prijatelji in strokovnjaki. Če smo dobri, smo tudi srečnejši. Ni res, da je dobrota sirota. Dobrota je velik zaklad, saj osrečuje tako nas kot druge. Zato si vzemimo čas za premislek o sebi in za potovanje vase...«

Valentina Klemše

AVTO AVTO AVTO AVTO KJE? KAJ? KAKO?

FINEX D.O.O., ANKARANSKA 7, KOPER

**NAJLAŽJA POT, DA PRIDETE DO SVOJEGA VOZILA,
KATEREKOLI ZNAMKE Z ODPLAČILNO DOBO TUDI
DO 7 LET. POHITITE, UGODNOSTI V DECEMBRU!**

**SMO POOBlašČENI PRODAJALEC
AVTOMOBILOV KIA NA OBALI!**

FINEX 05/66-33-840 05/66-33-841!

Ko opisujemo lep obraz, skoraj ne moremo izpustiti žametnega tena polti, kakršnega si želi vsaka ženska, saj je sveža, čista polt osnovni pogoj lepote in obenem barometer duševnega in telesnega stanja.

December je zaradi številnih najlepših prazničnih dni v letu poln za nekatere bolj, za druge manj prijetnih obveznosti kot so velika nakupovanja hrane in pijače, daril, okraševanje jelk, pospravljanje, izbiranje primerne slovesne obleke in čevljev, urejanje pričeske... Tako pač marsikomu zmanjka časa za obisk kozmetičarke, da bi ji izboljšala videz kože (npr. s peelingom in masažo obraza, hranilno masko).

Zato vam bo morda prišlo prav nekaj naših nasvetov tik pred odhodom na svečano večerjo, v gledališče, na koncert ali na silvestrovanje, s katerimi si lahko pomagate, do sijočega videza kože.

Kožo najprej očistimo s čistilnim mlekom, s čemer odstranimo nečistoče kot so prah, bakterije, znoj... (nanesemo in vtremo s prsti). Nato obraz izperemo z vodo. Tiste z **masno kožo** lahko posežete še po peelingu: mlečni zdrob zmešan z vodo bo odstranil odmrle celice z obraza. Tiste s **suhim tipom** kože prav tako zmešate mlečni zdrob z vodo, vendar ga, preden ga nanesete, segrejete, da se zdrob zmeha, s čemer preprečite draženje suhe in občutljive kože. Obraz prav tako speremo z vodo. Nato s pinceto oblikujemo obrvi, primerno obliki vašega obraza.

OBLIKOVANJE OBRVI

Okrogel obraz

(obrvi ima tri višine)

Oglat obraz

(obrvi ima zaokroženo linijo)

Dolg, suh obraz

(obrvi podaljšamo)

Trikoten obraz

(obrvi skrajšamo)

Po pravih bi sledilo **globinsko čiščenje kože**, česar pa se je tik pred slavnostjo bolje izogniti, ker kože po takem čiščenju zlahka oteče. Zato radikalno čiščenje raje prestavite na čas po praznikih in si morda to privoščite v kozmetičnem salonu. Zdaj na kožo nanesemo masko. Maska, ki jo uporabimo v tem primeru (za obraz in vrat), naj učinkuje plastično: kožo naj napne in obenem krči pore. Za **napenjanje kože** lahko uporabimo masko iz beljaka. Jajčni beljak stepemo in dodamo nekaj polnila (nekaj zdroba ali ovsenih kosmičev, lahko uporabimo tudi glino, pa kapljico ali dve limoninega soka). Zmes pustimo delovati 20 minut, nato jo speremo s hladno vodo. Koži zaščitno plast vrnemo z uporabo tonika, vlažilnega seruma in hranilno kremo, ki ustreza vašemu tipu kože (suha, normalna, mastna...) Beljakova maska ima izredno močan učinek, saj posname zgornje odmrle plasti celic, zato je tiste s tanjšo in občutljivo kožo naj ne uporabljajo pre pogosto.

Za **občutljivo vrsto** kože je primernejša maska iz rumenjakov, v katero vmešamo mandljevo olje in kapljico limoninega soka (to zmes lahko nanesemo tudi okoli oči).

Za **bledo in ohlapno kožo** je primerna maska, ki jo naredimo iz žlice medu in treh kapljic limoninega soka ter nekaj gline (kupimo jo lahko

**marina
portorož
portorose**

MARINA PORTOROŽ, d.d.
Cesta solinarjev 8, 6320 Portorož
tel.: 05 6761 100 / 6761 200, fax. 05 6761 510

RESTAVRACIJA MARINA

tel.: 05 6761 317

TENIS

tel./fax: 05 6761 232

**VSEM OBČANOM, GOSTOM, DELNIČARJEM IN
POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO**

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2001

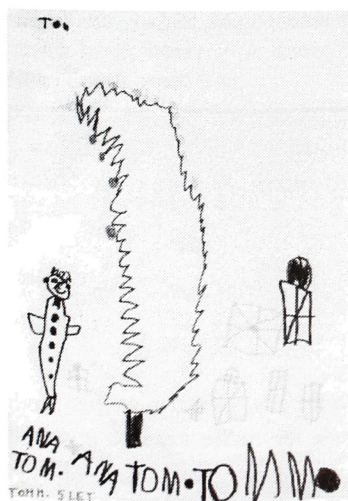
 v zeliščnih trgovinah in lekarnah). Tudi ta maska naj deluje 20 minut.

Malce nenavadna, a učinkovita je naslednja maska za nečisto polt. Sok manjše čebule zmešamo z žlico medu ter za oreh kvasa (lahko tudi gline). Na obrazu jo pustimo delovati 20 minut.

Da bi izbrali zase najustreznejšo masko, je treba vedeti, kakšne vrste je naša koža na obrazu.

Preprosta domača nega obraza vam bo odtrgala le kakih 40 minut vašega dragocenega časa. Vendar bo rezultat zagotovo odtehtal vaš trud. Videz vaše kože vam bo dvignil samozavest, vas napolnil z energijo in občutki zadovoljstva.

Tako zadovoljni sami s seboj boste zagotovo preživeli prelepo silvestrsko noč.

Želim vam vsem lep zaključek leta 2000 in še lepši začetek 2001 - z obilom zdravja, veselja in ljubezni. Prijetne božične praznike in da si naslednje leto zagotovo najdete kakšno urico časa več samo zase vam želi vaša

Jana Božič,
Farm. in kozm. tehnik

Vrtec Mornarček -
enota Barčica Portorož

PRODAJA MODNIH OBLAČIL

Moderato Cantabile

Obala 4c, 6320 Portorož
BERNARDIN
Tel.: 05/674-64-33

*Vsem našim strankam
in prijateljem
voščimo vesel Božič
in srečno novo leto 2001.*

**Obiščite nas,
dobro smo založeni
in nudimo 20% gotovinski
popust.**

NEKAJ ZA ODPRTE LJUDI

Ste že slišali za slovensko-dansko prijateljstvo? Če še niste, ste pa zagotovo slišali za g. Igorja Grudna, izvrstnega televizijskega komentatorja predvsem dogodkov iz zamejstva v Italiji, dobitnika slovenske novinarske nagrade za življenjsko delo, sedaj uradno upokojenega. Toda še zdaleč to ni le prileten, mirujoč gospod, temveč glavna gonilna sila in predsednik Društva slovensko-danskega prijateljstva. Vsako leto (sedaj že peto) organizira izlet na Dansko, kamor odpelje skupino gimnazijalnih maturantov. Letos se je tja odpeljala skupina štiridesetih dijakov iz vse Slovenije, v kateri sem se po izbiri moje bivše piranske gimnazije, znašla tudi podpisana. Udeležene niso izbirali po kriteriju briljantnih ocen, sljodnega spričevala ali takšnih oz. drugačnih velikih uspehov. Za popotovanje na Dansko se lahko potegujejo ne le odličnjaki, pač pa vsi komunikativni, odprti, zabavni... Vse pa le ni tako preprosto: v prvi vrsti je pogoj obvladovanje angleškega jezika.

Danska me je navdušila v več pogledih, kot sem si sprva predstavljala. Po dvajset ur dolgi, utrudljivi vožnji z avtobusom smo prispeli v mesto Askov, kjer smo prebili kar štiri dni in noči. Na poti smo si počasi nabirali vtise o doslej neznani deželi. Naš avtobus, ki je bil na začetku poln tujcev iz različnih koncev Slovenije, je postal avtobus novopečenih prijateljev. Askovska šola, na kateri smo gostovali prve dni, ni niti najmanj podobna našim šolam. Si predstavljate učne ure pri predmetih, ki si jih sami izberete, topel in odprt odnos s profesorji in nobenih ocen, nobenih izpitov? V takih šolah že na vhodu začutiš voljo do učenja! Neposredno, stalno prelivanje znanja, brez stresa ali prisile, le na podlagi lastne motivacije in interesov. Tak tip šol je na Danskem uveljavljen že vsaj stopetdeset let. Nanje so Danci upravičeno ponosni! Po celotni državi pa je takih šol kar precej, saj so zelo popularne (kar pa počasi izpo-

driva možnost študija v tujini). Ustanovili so jih, da bi dvignili splošno raven izobrazbe in demokratične kulture. Te šole obiskujejo ljudje vseh starosti, največ pa je mladih, ki se na šolo vpišejo še pred vpisom na univerzo. Kot zanimivost: na taki šoli bi imeli možnost študirati tudi vi, saj jih je večina odprtih tudi za tujce. Žal predstavljajo kar precejšen strošek, so pa gotovo dobra priprava na življenje in obsežna širitev življenjskega obzorja.

Sodelovali smo tudi pri nekaterih lekcijah danskih dijakov in bili presenečeni nad sproščenim vzdušjem. Dijaki profesorje tikajo in nazivajo kar po imenih. Presenetili sta nas tudi disciplina in zagnanost (tudi v odsotnosti profesorjev!). Zanimiva se nam je zdela njihova politična ozaveščenost - po mojem je veliko večja kot pri nas. Čeprav naj bi bili po stereotipu severnjaki praviloma hladni, so v pogovoru z nami pokazali ogromno odkritosrčnosti in sproščenosti.

Nasploh pa so bili zelo radovedni in zainteresirani, ko smo jim predstavljali in poskušali približati Slovenijo, kar smo storili na dveh slovenskih večerih. Vupanju, da nas ne bodo več zamenjevali s Slovaško, smo jim ponudili tudi naša vina in dobrote.

Med našim potepanjem smo si celo upali namočiti prste v hladnem Severnem morju. Videli smo še staro vikinško naselbino, rojstno hišo H.C. Andersena ter raj za otroke - Legoland. V roke smo segli slovenskemu veleposlaniku g. Logarju, predstavniku Danskega parlamenta in še marsikateremu simpatičnemu gostitelju. Ostalo mi je kar nekaj čudovitih spominov na to deželo vetrnic in prijetnih ljudi. In zdaj se mi po glavi predvsem mota vprašanje, kdaj se bom spet vrnila na Dansko. Čimprej, upam.

Po Danskem potovala zdaj že bivša dijakinja Gimnazije Piran:

Emanuela Malačič

TO PA JE BIL ŽUR!

Med mnogimi pomembnimi dejavnostmi, s katerimi se ukvarja klub študentov Pirana (KŠOP) je tudi pripravljane spoznavnih zabav in v tem študijskem letu je že ena bila. Poimenovali so jo »mineštra«, to pa zato, ker se je hkrati odvijalo več različnih dejavnosti. Dopoldan so se študentje udeležili športnih aktivnosti kot so košarka, nogomet, namizni tenis, pomerili pa so se tudi v vlečenju vrvi. V poznih popoldanskih urah so pred študentskim domom na Fizinah (na prostoru, ki je nastal po rušenju nekdanjih objektov mehanične delavnice) začele z nastopi tudi različne glasbene skupine. Študentska množica se je razvnela ob poslušanju punk skupine Valter brani Sarajevo, odmore pa je popestrila folklorna skupina dvanajstih inštrumentov, Daj še eno litro. Seveda je bilo zelo dobro poskrbljeno za žejna študentska grla. Za vsako pijačo s točilnih stojnic je bilo treba odšteti samo 100 tolarjev! (Seveda je ob tako ugodni ceni pijače zmanjkalo že do desete zvečer). Tudi za lakoto je bilo dobro poskrbljeno, saj so skuhalo kar 120 kilogramov brezplačne rižote z morskimi sadeži! Vsesplošno zabavo je popestrila še študentka Fakultete za pomorstvo in promet, ki je uprizorila drzno vrtenje ognjenih bakel. Nora zabava približno tisoč petsto udeležencev študentov se je v enkratnem vzdušju nadaljevala tja do zgodnjih jutranjih ur in pustila novopečenim in študentom višjih letnikov -nepozabno doživetje spoznavnega žura. Hkrati je potekala tudi sedma redna letna skupščina, kjer so izvolili novega predsednika in predstavnike organov kluba študentov. <<<prireditelj je več kot uspela, tako so zadovoljni organizatorji zagotovili, da jo ponovijo tudi prihodnje leto.

Sabina Penšek

ŠTUDENSKI SERVIS ŠTUDENTEK

Servis z nasmehom
Zavod za posredovanje del študentom in dijakom

Edini servis na Obali, ki VES zaslužek namenja občudijskim dejavnostim.

- Ob vsaki dvignjeni napotnici - presenečenje!
- Subvencioniranje mesečne kino karte!
- Naročilo napotnic osebno, po telefonu, e-mail!
- Nov popustnik, in še in še...!

Piran, Župančičeva 14/III, tel 05/6710020, fax 05/6710021, E-mail: servis@ksop-cscp.si

Vsem našim članom in poslovnim partnerjem želimo vesele praznike ter veliko uspehov in osebnega zadovoljstva v Novem letu!

Spomin na priljubljenega Jova ne bo zbledel Nikoličev memorial Sermeku

Piranski šahisti in šahovski delavci so se dostojno oddolžili spomenu na lani umrlega portoroškega šahista in šahovskega organizatorja Jovana Nikoliča. V portoroškem hotelu Bernardin so namreč prvi teden v decembru pripravili velik mednarodni spominski šahovski turnir, ki se ga je udeležilo 37 šahistov iz Avstrije, Hrvaške in Slovenije. Konkurenca je bila izredna: med sodelujočimi najdemo dva velemojstra, tri mednarodne mojstre in pet FIDE mojstrov. Zmagovalec turnirja je zaslužen postal velemojster **Dražen Sermek**, ki je nasprotnikom oddal le poldrugo točko, sledi mu njegov velemojstrski kolega **Duško Pavasovič**, na tretjem mestu pa je pristal odlični puljski mednarodni mojster **Nenad Ferčec**.

Piranski mojstrski kandidat (tudi Portorožanov sodelavec) Andrej Žnidarčič je bil s petim mestom najboljši piranski kandidat.

Najboljši primorski predstavnik je bil s petim mestom presemetljivo piranski mojstrski kandidat **Andrej Žnidarčič**. Njegov uspeh je z dvanajstim mestom dopolnil piranski drugokategorik **Timothy Šuc**. Posebnost turnirja je bilo obvezno igranje kraljevega gambita, priljubljene Nikoličeve otvoritvene igre. Odprtja turnirja se je udeležila vrsta znanih ljudi, Nikoličevih sorodnikov in prijateljev - med njimi oba Nikoličeva sinova ter

direktor Športnega centra Piran **Zdenko Vozlič** - odprl pa ga je piranski podžupan **Drago Žerjal**. Denarne nagrade v skupni višini 150.000 tolarjev je osmim najboljšim podelil predsednik organizacijskega odbora **Aleš Murko**, pokale trem najboljšim pa Nikoličev starejši sin **Mišo**. Turnir naj bi postal tradicionalen.

Vrstni red: **Sermek 7,5, Pavasovič 7, Ferčec 6,5, Lončar, Žnidarčič, Licardo, Lovrič, Grbac** po 6, **A. Grosar, Plesec, Jovanič, Šuc 5,5, Belamarič, Horvatič, Golja, Senjič 5** itd.

- Portorožan je lani in že tudi predlani precej pisal o prizadevanjih portoroškega Šahovskega društva Alpe-Jadran, da bi v Portorož pripeljalo šahovsko olimpiado leta 2002! Zanjo sta se potegovala tako Bled kot Portorož, nazadnje se je Šahovska zveza Slovenije odločila za Bled. Kar je v Portorožu sprožilo nekaj polemik. Še posebej razočaran pa je bil prav pokojni Jovan Nikolič, ki je dolga leta sodeloval pri organizaciji vseh najprestižnejših šahovskih prireditvev, katere so našemu letovišču dale sloves šahovskega kraja, prizadeval pa si je tudi za šahovsko olimpiado v Portorožu. Nedavno pa smo v dnevnem časopisu zasledili vest, da Blejci s pripravami na to pomembno prireditev zamujajo. V Šahovski zvezi Slovenije so Blejčanom celo zagrozili, da se bodo šli pogovarjat s Portorožem, kjer naj bi menda na to komaj čakali.

Dr. med. Larisa Stojanovič svetovna teniška prvakinja med zdravnicami

Neizprosni udarci prikupne Lucijčanke

Naš članek prihaja malce pozno, pa vendarle... Septembra je v bližini Riminija v Italiji potekalo svetovno zdravniško teniško prvenstvo, ki bo ostalo zaznamovano z naravnost fantastično predstavo edine slovenske udeleženke, Lucijčanke **Larise Stojanovič**, sicer doktorice medicine, specializantke dermatovenerologije v kliničnem centru ter asistentke na inštitutu za anatomijo. Po briljantni igri je postala zmagovalka tako med posameznicami kot med mešanimi dvojicami (skupaj z italijanskim partnerjem

Alessandrom Passalijem, zmagovalcem tudi med moškimi posamezniki). »V priprave na letošnji šampionat sem vložila zadnji atom energije. Z očetom Zoranom, ki je moj trener od mladih nog, sem se na portoroških teniških igriščih, na katerih so razmere za igro vrhunske, pripravljala ves avgust. Oče ima največ zasluga za ta uspeh, kot tudi za vse, kar znam v tenisu. Pripravila sem se tako telesno, kot psihično in formo tempirala za začetek septembra. Nasprotnicam nisem dovolila, da bi razvile svojo igro in uspeh je bil na dlani,« nam je pripovedovala prikupna Larisa.

Svetovno zdravniško teniško združenje (WMTS) je bilo ustanovljeno pred tremi desetletji v Monte Carlu in odtlej je doživelo silovit razmah. Letošnjega prvenstva se je udeležilo že nad 500 zdravnikov in zdravnic iz 23. držav, med njimi je cela vrsta nekdanjih aktivnih igralcev, sem in tja se najde celo kak bivši državni reprezentant. Larisa zato meni, da je bila njena udeležba v Italiji pomembna tudi pri promociji Slovenije. Njen nastop so finančno omogočili sponzorji - v prvi vrsti Lek, Krka, SKB, farmacevtska družba MSD, Banka Koper - za kar jim je zdravnica seveda hvaležna.

Andrej Žnidarčič

VZDRŽEVANJE STANOVANJSKIH IN DRUGIH OBJEKTOV

*Adaptacija hiš, stanovanj, kopalnic,
mavčne predelne stene, spuščeni
stropovi. Vsa najmanjša gradbena in
instalacijska dela opravlja*

Senad Tabakovič, s.p.,

Marxova 18, PIRAN, GSM: 041/671-219

*Tudi v naslednjem letu priporoča svoje storitve
na področju gradbeništva, hkrati pa bralkam in
bralcem Portorožana vošči veselo
praznovanje, pa srečno in zdravo leto 2001.*

ŠPORTNI PORTOROŽAN

OŠ Lucija najboljša med deklicami in dečki

Zadnji dan novembra so v športni dvorani v Luciji učenci tamkajšnje šole in učitelji športne vzgoje organizirali občinsko prvenstvo v odbojki za starejše deklice in dečke. V obeh konkurencah so bili domači učenci in učenke najboljši in si tako pridobili pravico nastopa na področnem prvenstvu. Dečki niso imeli nasprotnikov, saj se tekmovanja ni udeležila nobena šola, razen seveda OŠ Lucija. Pri deklicah so tekmovale ekipe treh osnovnih šol, in sicer: OŠ Cirila Kosmača Piran, SEI Vincenzo de Castro Pirano in domača šola, torej OŠ Lucija. Rezultati: OŠ C.K. Piran : SEI V.D.C. Pirano 0:2 (-14, -15); OŠ Lucija : OŠ C.K. Piran 2:0 (14,10); OŠ Lucija : SEI V.D.C. Pirano 2:0 (14,13). In končna lestvica uvrstitve? Deklice: 1. mesto: OŠ Lucija, 2. mesto: SEI V.D.C. Pirano, 3. mesto: OŠ C.K. Piran. Dečki: 1. mesto: OŠ Lucija.

E.T.

Uspešne športnice Društva invalidov Piran

Aktivne športnice Društva invalidov občine Piran so se tudi v tem letu udeležile tekmovanj v različnih športnih disciplinah. Največ uspeha - drugo mesto - so dosegle na športnem državnem prvenstvu članic invalidskih društev Slovenije, ki je bilo na Vrhniki. V uspešni ekipi so tekmovale Silva Černe, Veronika Fuks, Elda Hvala in Marija Mlinar. Seveda grede športnicam vse čestitke za željo, da bi bilo takih dosežkov še mnogo!

DROGA
PORTOROŽ

DECEMBER NAM PRINAŠA LEPE PRAZNIKE. NAJ BODO RESNIČNO ZELO LEPI VOŠČIMO VSEM OBČANKAM IN OBČANOM, KUPCEM, POSLOVNIM PARTNERJEM IN DELNIČARJEM. OB TEJ PRILIKI SE TUDI ZAHVALJUJEMO ZA USPEŠNO SODELOVANJE IN ZAUPANJE V LETU, KI SE IZTEKA IN VSEM ŽELIMO

ZDRAVO, USPEŠNO IN SREČNO LETO 2001!

ACCORD

MOŠKA OBLAČILA
NAJBOLJŠIH DOMAČIH PROIZVAJALCEV

RAZPRODAJA

ZARADI OBNOVE PRODAJALNE

MOŠKI SUKNJIČI, HLAČE, OBLEKE

DO 40% CENEJE

OD 20. novembra DO 31. januarja 2001
OZIROMA DORAZPRODAJE ZALOG

OBRATOVALNI ČAS

od 8-12 in od 16-19
sobota od 8-13

TELEFON: 677-06-20

CAPIEK

Slabod

almira

OBIŠČITE NAS V ACCORDU
NASPROTI DISKONTA V LUCIJI

Accord Tam vošči vesele praznike.

MALIN računalniške storitve - Goran FRANOVIČ s.p.
9. korpusa 4, 6310 Izola, tel 05/64-00-850, gsm 041/628-507

Knigovodstvo za zasebnike * fakturiranje

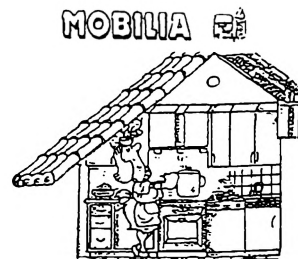
- * knjiga prejetih in izdanih računov * obveznosti in terjatve
- * obračun ddv * obračun prispevkov za s.p. * bilanca uspeha
- * davčna napoved * osnovna sredstva * obračun plač

Osnovna sredstva (za podjetja in s.p.-e)

- * predračun in obračun amortiz./revaloriz. * popisna lista
- * temeljnica za knjiženje v glavno knjigo
- * statistično poročilo (POS-SURS)

MOBILIA, d.o.o. Koper Inženiring za notranjo opremo
Ferrarska 14, 6000 Koper
Fax.: +386 (05) 639-52 14
Tel.: +386 (05) 639-52 13
GSM: 041-673-865

ARISTON
AEG
BOSCH
GAGGENAU
Miele

PISARNIŠKA, TRGOVSKA, GOSTINSKA OPREMA, OPREMA ZA STANOVANJE, BELA TEHNIKA IN ŠE VEČ...

Vesel Božič in srečno 2001!

FLIP SPET V AMERIKI

Konec oktobra in novembra je bila naša Plesno akrobatska skupina Flip na dvanajstdnevem gostovanju v Združenih državah Amerike.

Flip se je na obisk v Ameriko odpravil na povabilo Osnovne šole Christian Desert. Profesorje te šole je namreč lani na Svetovni gimnastradi na

ostala zaprta. Povsod so jih prijazno sprejeli, jim v vrečke natrosili sladkarij, ponekod pa tudi pošteno prestrašili razni Freinkesteini, duhovi, čaravnice, skeleti in druge prijazne pošasti.

Pri družinah gostiteljih so preživeli nepozaben teden, saj so jih družine vse po vrsti takoj »posvojile«. Seveda naše telovadke in telovadec ameriškim gostiteljem pripravili še več nastopov: enega v Rancho niguel športnem centru, dva v U.S. Gymnastics Training Centru, kamor so jih prišli gledat tudi vsi Slovenci in vsi gostitelji. Seveda so si ogledali vse pomembnejše točke

Piranske flipice - čaravnice s svojo ameriško gostiteljico Jean Koci na halloween.

Švedskem navdušil nastop Flipic in jih zato povabil v Lancaster, ki ga Američani, ne preveč ljubkavalno, imenujejo puščava. Če pa vzemo, da so tam snemali film Kremenčkovi, ugotovimo, da je to ime kar primerno.

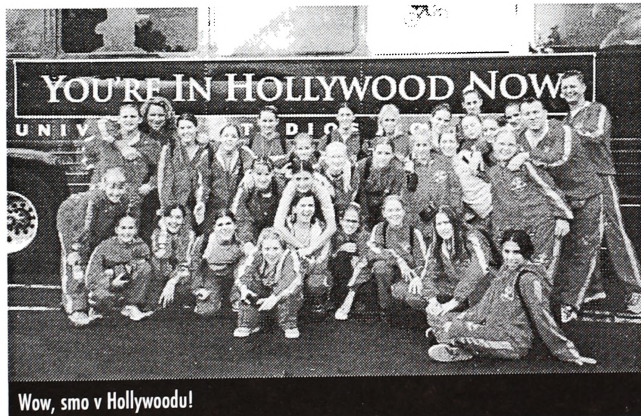
Na letališču je telovadke in njihove trenerje sprejel slovenski častni konzul Mark Ryavec, ki je njihov obisk ves čas prijazno spremljal ter skrbel, da je vse potekalo po načrtu in brez zapletov. Najprej so nekaj dni prebili v Lancastru, kjer so tudi nastopili. Na osnovni šoli Piute, ki jo obiskujejo otroci različnih narodnosti, so naše športnike pozdravili celo s transparentom: Dobro jutro, welcome to Piute school. Nato so jih gostitelji s school bus-om odpeljali v

Orange County, enega od najlepših in najmirnejših predelov Los Angelesa, ki je v bližini Disneylanda. Tu se je velika Flipova družina razdelila na manjše skupine, ki so jih gostile ameriške družine. Tu so mladi akrobati doživeli zabavno pa tudi strašljivo noč čarovnic - Halloween (31. oktober) - ko so si nabrali sladkarij

za naslednjih nekaj mesecev, saj se v Ameriki za ta praznik resnično pripravijo in prav pri nobeni hiši, kjer so Flipice, in naš edini fantovski predstavnik v tej selekciji, Danijel, potrkali, niso vrata

Los Angelesa, po katerem jih je vodil prijazni prostovoljni vodič Georga Jurica (sicer doma z Lastova na Hrvaškem). Najbolj so članice Flipa seveda navdušili holivudski Universal studios, pa Beverly Hills, stadion Coloseum, kjer bi bil daljnega leta 1932 moral na olimpijskih igrah nastopiti naš Leon Štukelj, pa ni mogel tja odpotovati, ker je imela država premalo denarja. Zato so mu Američani podelili medaljo kasneje (ob zadnjih igrah v LA), v prepričanju, da bi jo bil leta 1932 zagotovo dobil!

Domov so se telovadke vrnile polne nepozabnih vtisov in zagotovo z nekaj več znanja angleščine, s čimer so Flipice že v Ameriki presenetili vse,

Wow, smo v Hollywoodu!

saj so se celo najmlajše Flipice, ki se le nekaj let učijo tega jetika v šoli, lahko brez pomoči trenerjev, sporazumevale z novimi prijatelji.

PISMA PORTOROŽANU

10 LET NOVE DRŽAVE, 10 LET STARE BAJTE...

Še nekaj mesecev in minilo bo 10 let od obeh dogodkov. Tako kot dobiva prva obletnica vse bolj drugačno fasado, tako bi lahko druga minila celo brez fasade.

Pred davnimi desetimi leti smo prebivalci Marksove ulice v Piranu pričeli opozarjati na prežečo nevarnost za prebivalce in vse, ki se po tej ulici gibajo. Še najbolj so ogroženi otroci, nekaj sto jih je, ki vsak dan hodijo pod nevarno pastjo v šolo. Hiša - če si to ime sploh zasluži - na Marxovi ulici št. 23 dobesedno čaka, kdaj se bo vsa ali deloma sesula. Ker ustna opozorila prebivalcev niso zalegla, so pričeli s pisnimi prijavi nevarnosti. Kar pa tudi ni premaknilo nikogar! Pravkar pa mineva leto dni, odkar so v dnevniku Slovenske novice na potencialno nevarnost opozorili tudi širšo javnost! Odgovori pristojnih pa so vedno enaki: »Smo povsem nemočni, ker...!« Kot kaže, so naši komunalni nadzorniki usposobljeni le za natikanje lisic in odvažanje avtomobilov s pajki. Kar je seveda najlažje, pa čeprav s tem jezijo Pirančane...

Tokrat pa vsem odgovornim jasno in glasno povem: Če se zgodi nesreča, bom sam osebno komu odpeljal lepo tapeciran stolček, pa tudi kaka zaušnica bi prišla prav. Morda se zdi vse skupaj nekoliko ostro, vendar - ali deset let čakanja ni dovolj za izčrpanje vseh pravnih možnosti, na katere se potem radi sklicujete tisti, ki bi lahko ukrepali?!!!

Dan D bo prej ali slej prišel. Ali bo županja s svojimi službami preprečila najhujše torej ukrepla preden bi dan D utegnil povzročiti žrtve???

tekst na foto Ivan Zupancič

Hiša na Marxovi 23 v Piranu mimo katere hodijo otroci v šolo...

PROSTOVOLJEC JE ŽIVO ZDRAVILO ZA STISKE, KI JIH PRINAŠA SODOBNI NAČIN ŽIVLJENJA (ZARADI HITREGA POVEČEVANJA RAZLIK MED DRUŽBENIMI SLOJI)...

Poslanstvo prostovoljnega dela je v dlgovnanju ravni življenja v družbi, varovanju interesov ljudi in skupin, ki so manj premožni in manj srečni, v iskanju demokratične poti za zadovoljevanje raznovrstnih potreb in ustvarjanju novih priložnosti v družbi... Prostovoljci navadno hitro zaznajo nove socialne potrebe v svojem okolju in se nanje tudi hitro odzovejo. Lotevajo se problemov, ki se jim drugi rajši izognejo. Neprecenljiv je lahko njihov vpliv pri oblikovanju mnenja ljudi o tem, da se je potrebno lotiti reševanja katerega od problemov, ki je skupne narave...

Ker prostovoljci za svoje delo niso plačani, je še toliko pomembnejše priznavanje njihovega dela in njih samih in drugi dejavniki nematerialne motivacije, čeprav naj bi pri odločitvi za prostovoljno delo prevladovali notranji vzgibi posameznika, ki temeljijo na njihovi samoizpolnitvi.

Vsem prostovoljcem, še posebej Rdečega križa, ob njihovem prazniku čestitamo in se, v imenu vse naše skupnosti iz srca zahvaljujemo. Po napovedih naj bi bilo prihajajoče leto 2001 posvečeno prav prostovoljcem in njihovem dragocenemu poslanstvu.

V.K.

Na fotografiji je merjenje krvnega sladkorja, ki je bilo v stavbi KS Portorož 15. novembra ob mednarodnem dnevu sladkornih bolnikov. Že skoraj dve desetletji kot prostovoljka Rdečega križa vztraja gospa Ivanka PLOJ (levo), sicer upokojena medicinska sestra iz Pirana, ki v Portorožu že vrsto let ob sredah meri tudi krvni tlak. Krvni sladkor pa je izmerila dolgoletnemu aktivistu v KS Portorož, nekdanji predsedniku izvršnega sveta naše občine, gospodu Rinu Medveščku (desno).

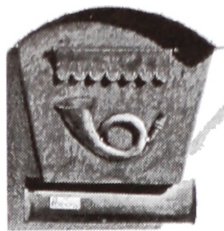
Srečanja, ki trajajo več kot enajst let

Pobudnik ustanovitve Krajevnega odbora Rdečega križa Strunjan je bil leta 1989 tedanji Občinski odbor Rdečega križa Piran oz. njegova postaja v Strunjanu. Tako se strunjanske prostovoljke in prostovoljci od 4. aprila '89 dalje srečujejo v prostorih Krajevne skupnosti Strunjan. Najprej so se srečevali večkrat mesečno, kasneje pa enkrat na mesec, kot je še danes. Namen ustanovitve strunjanskega odbora Rdečega križa je bil pomagati krajanom z zdravstvenimi težavami, posebej tistih z motenim krvnim pritiskom. Vsa leta so srečanja ostala prijetna in prisrčna. Druži jih predvsem iskrena želja pomagati tistim, ki pomoč potrebujejo, pa tudi drug drugemu. Osrednja osebnost mesečnih srečanj v Strunjanu je gospa Anica Dobrila, dolga leta zaposlena v zdravstvu. Zase pravi, da se je vselej trudila prisluhniti vsem obiskovalcem mesečnih srečanj: v vsakem je našla posebno bogastvo, ki jo je vselej plemenitilo in notranje obogatilo. Zato si seveda želi, da bi se tako srečevali še naprej...

PISMA PORTOROŽANU

REAGIRANJA

Varnostnik pred knjižnico

Gospa Nada Kozina se v svojem zadnjem zapisu v Portorožanu zgraža nad dejstvom, da stoji pred knjižnico varnostnik. Meni, da je to kratkoviden in mračnjaški ukrep občinskega vodstva in knjižnice. Sprašuje se, kam vse to vodi in ugotavlja, da ta družba ni zdrava. Knjižnici svetuje, naj raje postavi svoje mize in knjige na trg, da bi jih tam mladi lahko listali, sproščeno kramljali, zraven pa še nekaj popil in pojedli. Knjižnica pa naj bo odprta tja do desete ure zvečer.

Vsak ima pravico do različnih idej in mnenj. Naše videnje problema in naše ideje, kaj bi morali še storiti, se nekoliko razlikujejo od idej gospe Kozine. Po našem mnenju mora piranska knjižnica ugoditi predvsem potrebam in željam tistih skupin prebivalcev, ki knjižnico že sedaj s pridom uporabljajo. Obenem pa mora skupaj z ustanoviteljico knjižnice - Občino Piran - ustvarjati možnosti, da bodo lahko knjižnico lažje in dostopneje (čas, stroški) uporabljali tudi vsi tisti občani, ki ne živijo v Piranu (knjižnica tudi v Luciji!).

Potrebe in želje ljudi danes ugotavljamo predvsem tako, da jim prisluhnemo, upoštevamo njihova mnenja, pritožbe in predloge. Na podlagi teh informacij (pritožb starejših občanov, obiskovalcev knjižnice in staršev otrok, ki so se ob dogajanjih v veži zbal za njihovo varnost ob obisku knjižnice ter stiske osebja, ki ni moglo normalno opravljati svojega dela) ter ob temeljiti proučitvi obstoječe situacije, je prišlo do omenjenega ukrepa, ki je bil po našem mnenju v trenutni situaciji edini pravi in možen.

Kot odgovorna in knjižnici sem med drugim odgovorna tudi za varnost uporabnikov knjižnice in zaposlenih. Ne morem pa prevzemati odgovornosti za stanje v celotni družbi. Naj ponovno poudarim, da so bili v omenjenih dogajanjih v veži knjižnice še posebej izpostavljeni in neogljjeni mlajši otroci in starejši občani. Če njihove varnosti v knjižnici ne moremo zagotoviti, sem dolžna in prisiljena ukrepati. Hvaležna sem županji, da je prisluhnila vsem argumentom in se je glede na dane razmere odločila tako, kot se je. Obstajala je namreč tudi možnost za drugačno ukrepanje - ta, da se knjižnica zaradi nevdzdržnih razmer (zlasti v večernem času) zapre že ob štirih. S tem pa bi bili prikrajšani vsi.

Javna knjižnica je po definiciji odprta ustanova, vanjo lahko vsakdo prosto vstopa in jo uporablja pod enakimi pogoji, vendar mora pri tem spoštovati določena pravila obnašanja in hišni red. Povsod po (demokratičnem) svetu je tako. Varnost v knjižnicah se zagotavlja z varovalnimi sistemi pred krajo, z nadzorovalnimi sistemi in tudi z varnostniki tam, kjer je to potrebno. Knjižnice so različno odprte, nekatere tudi ponoči (npr. Univerzitetna knjižnica Maribor za študij), vendar morajo biti za to podani pogoji in potrebe. Piranska knjižnica npr. sodi po številu ur odprtosti za obiskovalce nedvomno med bolj odprte knjižnice.

Javna knjižnica je namenjena vsem skupinam prebivalstva v občini: predšolskim otrokom, šolarjem, dijakom in študentom, brezposelnim, aktivnemu prebivalstvu, upokojencem in tudi obiskovalcem mesta. Torej vsem tistim, ki potrebujejo knjižnico in njene storitve (npr. čitalnico, računalnik z dostopom na internet, strokovno pomoč knjižničarjev) za: opismenjevanje, izobraževanje, raziskovanje, spoznavanje okolja, splošno informiranje.

Piranska knjižnica vsem tem zahtevam streže s svojimi trenutnimi skromnimi možnostmi na 220 m² funkcionalnega prostora (pomislite - malo bolj luksuzno stanovanje). V letu 1999 smo v knjižnici zabeležili 45 385 obiskovalcev in izposodili nad 80 000 enot gradiva. V knjižnici smo

Imeli 121 prireditev za otroke in 20 prireditev za odrasle. Za naše člane smo si izposojali gradivo tudi iz drugih knjižnic v Sloveniji (Univerzitetne knjižnice Maribor, Narodne in univerzitetne knjižnice,...). Javna knjižnica ima namreč v informacijski dobi funkcijo » vrat«, skozi katera lahko dostopajo prebivalci do fondov praktično vseh slovenskih knjižnic, ki so le del enotnega knjižničnega informacijskega sistema. Javna knjižnica je tudi v interesu države, ki zato sofinancira njeno delovanje. Običajno ljudje mislijo, da je delo knjižničarjev le izposojanje knjig. Ne vidijo namreč profesionalnega dela v ozadju, ker je njihovim očem skrito, je pa osnova na kateri postane bogastvo znanja in različnih sporočil, ki jih hranijo knjižnice, tudi informacijsko in fizično dostopno ljudem.

V danih razmerah je piranski knjižnici izredno naporno vzdrževati krhko ravnovesje med vsemi potrebami in zahtevami okolja in možnostmi, ki jih trenutno ima na razpolago. Po anketi, ki smo jo izvedli med populacijo dijakov in študentov, si ti želijo (in potrebujejo!) predvsem več računalniških uporabniških mest v knjižnici. Nekaj od tega smo uspeli uresničiti tudi v tem letu in sicer z razširitvijo obstoječe čitalnice in dodatnimi računalniškimi mesti z dostopom do on-line vzajemnega kataloga slovenskih knjižnic in drugih na internetu dostopnih baz podatkov.

Spoštovana gospa Kozina, nikjer v svetu ne boste videli, da bi v knjižnicah ali celo knjižničarji stregli pijačo in jedajo skupaj s knjigami, pač pa nudijo v namensko zgrajenih stavbah (in ne na prostem) javne knjižnice tudi možnosti za lastne aktivnosti in s tem zadovoljujejo eno temeljnih potreb prebivalcev, kot so npr. potreba po druženju, sprejetosti, pogovoru, izmenjavi mnenj. Kava ali mlečni bar ob knjižnici pa je le samoumeven dodatek v tako načrtovani informacijski in kulturni politiki lokalne skupnosti.

V našem okolju tovrstne kulturne politike očitno ni zaznati. Mestna knjižnica Piran je pred leti dala pobudo občinskemu vodstvu, naj na osnovi posebnega kulturnega zakona konkurira za državna sredstva za pridobitev večjih ali novih prostorov za knjižnico v občini. Zgolj z državnim denarjem je bilo na osnovi tega zakona zgrajenih ali popolnoma prenovljenih 13 knjižnic v Sloveniji. Njihove lokalne skupnosti so se pač zavedale nove vloge javnih knjižnic v informacijski družbi. Pobuda naše knjižnice je bila tedaj ignorirana tudi z vaše strani, gospa Kozina, ko ste bili članica odbora za kulturo in občinska svetnica. Podprli ste pač Avditorijeve in druge projekte. Žal je tako, da tudi pri gradnji kulturnih objektov ostajajo potrebe (oz. tistega, kar se šteje kot potrebe) turistov oziroma potencialnih obiskovalcev prednostne. Turisti in drugi obiskovalci mesta namreč prihajajo čedalje pogosteje tudi v knjižnico, ker iz svojega okolja poznajo možnosti sodobne knjižnice in se, kot pravi naša občanka v pismu bralcev v Primorskih novicah, čudijo naši zaostalosti na tem področju. Ljudje, ki tu živimo zato pogosto občutimo, da se vse dogaja na naš račun in proti našim interesom.

S spoštovanjem.

Oriana Košuta Krmac, direktorica Mestne knjižnice Piran

Družina še zmeraj najboljša preventiva

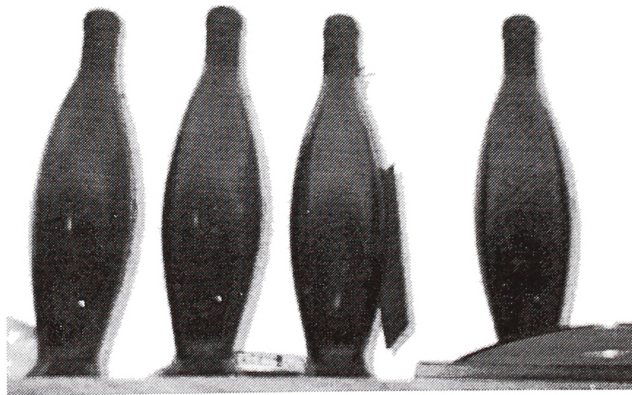
V mesecu preprečevanja odvisnosti - novembru - je od 6. do 11.11. v Centru za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog, ki ima svoje prostore v Zdravstvenem domu Piran, potekal »TEDEN ODPRTIH VRAT«. Namen tega Tedna je bil predstaviti javnosti delovanje Centra in seznanitev zainteresiranih, v katerih primerih se lahko obrnejo nanj in kako poteka zdravljenje bolezni odvisnosti. Predvsem pa so želeli odkrito spregovoriti o problemu drog v naši občini in v obliki razgovorov ter delavnic delovati preventivno med šolsko mladino.

Prireditve se je začela z okroglo mizo za širšo javnost (šole, ustanove s katerimi Center sodeluje, novinarje,...) Mogoče se je bilo pogovoriti z zdravniki (dr. Petrom Bossmanom, dr. Goranom Dubajcem in dr. Matjažem Kranjcem), specialistom psihiatrije dr. Andrejem Kastelicem, psihologinjo Natalijo Družina, višjima medicinskima sestrama Barbaro Loboda in Tadejo Bizjak, pa uporabnikom metadonskega vzdrževalnega programa.

Pomembno mesto v Centru ima preventivna dejavnost. Znano je namreč, da učinkovita preventiva in pomoč tistim, ki z drogo eksperimentirajo ali so od nje že odvisni, nista usmerjeni v bitko proti drogam, ampak v ozaveščanje mladih o pomembnosti njihovega lastnega zdravja. Zato so v Tednu odprtih vrat Center vsak dan obiskali učenci osmih razredov osnovnih šol v naši občini ter dijaki Srednje pomorske šole Portorož. Odkrito so govorili o problemu drog, njihovih učinkih, nevarnostih in pasteh. Predvsem so se mladi podučili o odgovornem vedenju in kaj lahko sami naredijo. Povedali so jim še, kam se lahko obrnejo po nasvet in pomoč, kadar se srečajo z drogo. Mladi so tudi sproščeno govorili o svojih izkušnjah z drogami, o svojih pogledih nanjo, pa tudi o svojih strahovih. Predvsem pa o tem, kako na ta problem gledajo njihovi starši in učitelji. Izkazalo se je, da se s svojimi starši o tem ne pogovarjajo pogosto. Ko pa se starši odzovejo, se največkrat s prepovedjo, strašenjem in poudarjanjem negativnih lastnosti drog. Predvsem pa s svojim ravnanjem ne dajejo ustreznega zgleda. Mladi pa so se strinjali, da ostaja družina najpomembnejši dejavnik pri preprečevanju uživanja drog. Zato so bila pripravljena predavanja in razgovori tudi za starše. V njihovih odzivih pa je bilo zaslediti predvsem strah in upanje, da njihovi otroci vendarle ne bi zabredli v težave, ki jih prinaša droga. Izkazalo se je tudi, da so otroci imeli prav, ko so trdili, da se s starši o tej problematiki težko pogovarjajo, ker o tem premalo vedo, ker aktualnih prepovedanih drog sploh ne poznajo (ne po videzu, ne po učinkih) in imajo pogosto napačne predstave o njihovih učinkih, uživanju in posledicah. Nekateri pa so celo prepričani, da vcepljanje in razlaganje tovrstnih mnenj in pogledov v glavo otrok sploh ni dobro, ne potrebno.

Rdeča nit piranskega Tedna odprtih vrat je bila osveščenost o odgovornosti vseh pri reševanju problematike odvisnosti. Namen je bil dosežen: preventiva, izmenjava izkušenj in znanja, druženje, medsebojno spoznavanje ter vzpostavljanje stikov, kar naj bi - upamo - postala podlaga za pripravo vsakoletnih srečanj.

Natalija Družina

MODROST NI ČUDEŽNA TABLETKA. MODROSTI SE NAUČIMO!

Volitve so za nami.

Zahvaljujem se vsem za modrost.

UKANA NI USPELA.

Zmagal je razum. Zmagal je končno človeški razum in spoznanje, da se ljudi danes, v hudo prirejani demokraciji slovenske novejšje zgodovine, ne da več vleči za nos.

Občinska izdelovalnica foteljev se je tokrat pošteno uštelala in prav je tako. Če gre Ž v L in postane M... Pozivam vse krajanje, da ob naslednjih volitvah postopajo enako modro. Kandidat je storil to in to za naš boljši jutri in zaupam mu svoj glas. Ne volimo več nasmehov, belih ovratnikov, prekrasnih kravat, lažnih prijateljev ali celo strankarskih nasmeškov. Naj nas ne bo strah voliti ljudi, ki so skromni, predani delu in prepoznajo človeka v vsakem trenutku dneva ali noči. Naj nas ne bo strah kandidata, ki ni doktor, advokat, direktor ali...

Prepoznajte ga po tem, kaj je storil, kakšna je njegova beseda in kakšen odnos ima do okolice, ljudi... Prav kmalu bodo pred vrati volitve, pomembne za naš vsak dan in s tem nova priložnost, da storimo nov korak, za naš boljši jutri.

Za jutri, ki bo onemogočal tiste, ki gledajo le nase in na stranko, pozabljajo pa na to, da so bili voljeni z našo voljo in zato, da store nekaj tudi za nas.

Tako ne bo več dogodkov v našem vsakdanu, ko lahko nekdo zapre ulico, napravi v njej skladišče in nihče ne ukrepa. Če prebivalec Pirana pusti na ulici opeko, cement ali karkoli drugega, že je tu mestni redar, ki mu ukaže ulico izprazniti. Gradbeni kamion pa lahko po mili volji zapre ulico za ves dan; kličeš redarje, pa nič. Po naših ulicah parkirajo vsi, le mi bolj težko. Za obiskoval-

ce je rezerviran trg, mi pa naj bomo malo bolj tolerantni. Do kdaj?

Smeti se odvažajo, kakor se komu zljubi. Koši za smeti se praznijo šele takrat, ko iz njih lete smeti levo in desno. Smetarji pometajo smeti kar v kanalizacijo, popreje pa se nekoliko ozrejo okoli sebe. Pasjih kakceev pa smetarji preprosto ne pobirajo.

Ulice so tako umazane, da se ti želodec obrača. Ne bom razpravljajal o tem, ali je varnostnik pred knjižnico in sodiščem potreben ali ne. Sam sem preiskusal na svoji koži, kako »prijetno« te obljaja mladež pred to hišo in kako obljaja kakšno mladenko prijetnih oblin. Potreben je in to zato, ker ta mladež ni taka po svoji krivdi ampak krivdi te družbe. Zato moramo voliti modro in počasi bo mladež dobila vse tisto, kar ji že dolgo pripada, redar pa bo lahko odšel v drvarnico preteklosti.

Da je v tej naši deželi hudo narobe, je že dolgo znano vsem. Ko je davnega leta 1555 Primož Trubar s slovensko napisanim katekizmom postavil temelj Slovincem, ni slutil, kako dolgo bomo Slovenci rabili, da se zavemo svojega jaza. Ki je še vedno premajhen.

Velik bo postal šele takrat, ko bomo priznali vse napa-ke in bili veseli še tako majhnih zmag, ter spoštovali deželo, ki je naša.

Marsikdo bo rekel, da vse to že počnemo. Tako pri nas je. Saj imamo vendar demokracijo! Papir zdrži vse, tudi to, kar zdaj pišem.

Za praznik državnosti so po gradbiščih v občini brneli stroji. Delavci delajo. Ti delavci so Slovenci in žive v SLOVENIJI, ki praznuje. Ko je na sporedu kakšen praznik bivše zveze narodov, je na teh istih gradbiščih mir.

Praznik je. Nič nimam proti praznovanju drugih praznikov, toda zahtevam, da se spoštuje tudi moj praznik praznik Slovencev.

Ko se vozim po najlepšem delu naše dežele, od Pirana do Bovca, Otlice, Tolmina, Ajdovščine, Mirna, Dobravej nazaj v Piran, nenehno zaznavam razliko med temi kraj in našim Piranom. Vsakokrat srečam v teh krajih rajonskega policista. Z notesom pod roko korači skozi mesto ljudje ga pozdravljajo in za hipec kdo z njim tudi poklepetajo. V Piranu je taka idila redkost, če ne celo utopija. Prebivalci Izole in Kopra tudi plačujejo parkirnino, pa morda veste koliko?

Prebivalci Kranja (stari del mesta), imajo elektronski zapore. Za elektronske kartice so plačali enkratno ceno (4 ever), dvatisoč tolarjev. Tuji teh kartic ne dobe, nit pod razno.

PORTOROŽANA se želijo že dolgo otresti vsi, razer krajanov, ki jim je to edino domače branje. Ne trdim, da je vrhunski časopis, kolen pa nima oguljenih in bo tal tudi ostal. Ne verjamejo, da nastaja brez honorarjev in nagrad in zato smo imeli v hiši (spet) »ogled poslovanja«.

Tudi sam si bom s temle besedovanjem nakopala novih sovražnikov ali tistih, ki radi koga opljувajo. Pa mi ne skrbi to, skrbi me, ker si lahko v prejšnjem, tako »grc zovitem« sistemu napisal marsikaj močnega, pa si vedno ostal živ. Danes je to že vprašljivo.

Torej. Tako kot na teh volitvah, gremo tudi na naslednje. Preudarno in s premislekom. Ker pa je pred vrat obdobje praznikov, vam vsem želimo obilo prijetnih uric v krogu svojih najdražjih.

Rudi Mra:

farcorn

SANITETNA HIŠA FARCOM
KOPER, ŽUPANČIČEVA 30, TEL.: 05/62 72 533
ODPRTO OD 8.30-19 - SOBOTA OD 8.30-12

- **INKONTINENČNI PROGRAM:** Velika izbira hlačnih plen in predlog za odrasle, pralni program za zaščito posteljnine in pralne inkontinenčne hlače.
- **PRISNE PROTEZE**, ortopedski nedrčki in kopalke.
- **PROGRAM ZA DIABETIKE:** Velika izbira glukometrov, vse za nego nog, čevlji za diabetike, učenje uporabe glukometrov za osebno rabo.
- **ORTOZE**: Opornice za hrbtenico, vrat, zapestje, gleženj, koleno, kilni pasovi,

- pasovi za korekcijo drže.
- **KOMPRESIJSKE NOGAVICE:** Preventivne in kurativne, nogavice po meri, kompresijske rokavice.
- **PRIPOMOČKI ZA NEGO IN OSKRBO STOME:** enodelni sistemi za colo, ileo in urostomo vseh svetovnih proizvajalcev - DANSAC, CONVATEC, COLOPLAST
- Dvodelni sistemi za colo, ileo in urostomo, pasta za nego kože pri stomi (DANSAC, CONVATEC, COLOPLAST)
- **PRIPOMOČKI ZA NEGO IN OSKRBO**

- PRELEŽANIN:** podloge za zaščito kože, zračne blazine, blazine za ude, preparati za nego (losioni, paste, kreme).
- **ORTOPEDSKA OBUTEV** in ortopedski vložki.
- **TERAPEVTSKI PRIPOMOČKI:** terapevtske blazine in žoge, pripomočki za razgibanje rok.
- **PRIPOMOČKI ZA GIBANJE, STOJO, SEDENJE:** palice za oporo, bergle, hodulje, sanitarni stoli, sedeži za kopalno kad in tuš kabinu, nastavki za toaletno školjko

ZELENA ZDRAVILA, GREJNI PROGRAM MEDIMA,

**VELIKA IZBIRA MERILNIKOV KRVNEGA TLAKA -OMRON, RIESTER, ARTSANA
IZDAJAMO NA NAROČILNICE ZA TEHNIČNE PRIPOMOČKE V BREME ZZZZ**

Zaposleni smo zdravstveni delavci, ki vam bomo znali prisluhniti in svetovati.

JANEZKOVA DOMAČA NALOGA

Naš kraj v zadnjih dneh leta

(Prosti spis)

Tudi letos so diplomati počastili naš kraj s svečanim plesom. Pravijo, da je bil uspešen, saj so zbrali 715.000 tolarjev za nakup kriostata za izolsko bolnišnico. Moj tata pa pravi, da bi tak cvet diplomacije moral zbrati še vsaj dvakrat toliko denarja - se pravi vsoto, ki jo bolnišnica potrebuje za nakup. Moja mama je na te besede pripomnila, da diplomat, ki stvari ne naredi samo na pol, sploh ni diplomat in da je sreča že to, da so se zedinili okrog prispevka.

Tata je še dodal, da pri nas diplomacija v resnici šepa na obe nogi, kar dokazujejo peripetije okrog gospoda Jorasa, ki je postal mejaš proti svoji volji. Očitno nikogar v Sloveniji ji sram, da se Hrvati tako žogajo z nami, vsemu svetu na oče. Mama je rekla, da tata pretirava, saj prav v piranski občini ne manjka hrabrih src - drugače da ne bi začeli rušiti črnih gradenj. Pa se je moj tata posmehnil tem besedam in rekel, da so se lotili samo majhnih rib - toliko da vržejo malo peska v oči volilcem in okoljevarstvenikom. In je prosil mamo, naj stavi z njim kar hoče, da bo večina najbolj drznih črnih gradenj ostala nedotaknjenih (vključno s tistimi, katerih rušenje je neka visoka diplomacija že pred desetimi leti strogo prepovedala).

Zdaj, pred prazniki, so tudi turistični delavci za nekaj dni prekinili zimsko spanje. Moj tata pravi, da bi zastran noveletne ponudbe, kakršno ometajo, lahko mirno spali dalje, saj ni slišati, da se bo med prazniki v restavracijah in na cestah dogajalo kaj novega. Pa jih je mama branila, češ, Slovenci smo vendar ljudje, ki ljubijo tradicijo, pa naj bo torej tudi letos tako dolgočasno kot prejšnja leta. Tata je nato menil da še sreča, ker imamo občinski svet, kjer zmeraj poskrbijo za cirkus. To se prvič slišal in sem tako hitro vprašal, če so v tem cirkusu tudi klovnovi. Tata pa je odvrnil, da so klovnovi volilci - in povrhu še dresirani. Potem pa se je domislil, da že nekaj dni nima novic o dogajanjih v javnem življenju in je naznanil, da skoči v bife Pri žejni sipi, kjer je baza podatkov. Mama je tedaj začela - brez vsake zveze - naštevati neke domače živali, jaz pa sem se lotil domače naloge.

Sonja Požar, Lucija

VI SPRAŠUJETE - PORTOROŽAN ODGOVARJA

Zakaj se prebivalci piranske občine tako veselijo decembrskih praznikov? Ker imajo vsaj enkrat v letu ceste tako razsvetljene, da si upajo tudi v mraku po opravkih.

Kakšna je razlika med Logom pod Mangrtom in Fieso?

V Logu z zemeljskimi plazovi gospodarijo neukrotljive naravne sile, v Fiesi pa neodgovorni in nekaznovani gradbinci.

Na razpis o ulovu cipljev imajo ribiči osem dni časa za prijavo. Zakaj ni rok malo daljši?

Čemu le? Saj cipljem čisto zadostuje osem dni za beg iz zaliva!

Na portoroški visoki šoli za turizem so napovedali študij igralniškega turizma. Ali to pomeni, da igralništvo vendarle ima bodočnost pri nas?

Seveda jo ima! Ne ve pa se, kakšno...

Sonja Požar, Lucija

Priljubljena restavracija vse bolj priljubljena pizzerija

**v Portorožu
tel. 674-50-74**

&

v Luciji

se zahvaljujeta svojim gostom za zaupanje in jim vošči ta lep Božični praznik, v novem letu pa vse najboljše, predvsem zdravja.

Mercator-Degro

P O R T O R O Ž

je bil vedno na vaši strani in bo ostal tudi v novem letu in ... tisočletju.

Vsem kupcem v svojih trgovinah in gostom v svojih gostiščih vošči prijetno praznovanje Božiča in srečno leto 2001

PORTOROŽANOV PRAZNIČNI RECEPT:

Crostata di ricotta

A grande passi si stanno già avvicinando le feste di Natale e Capodanno, e molte di noi stanno già pensando a cosa preparare di buono per quelle giornate speciali, qualcosa che sia anche non troppo impegnativo. Non c'è che l'imbarazzo della scelta: in questi giorni quasi tutte le riviste offrono molteplici idee e consigli. Per non essere da meno, anche il »Portorožan« di questo mese vi suggerirà la mia variante della crostata di ricotta. La dose è per quattro persone e davvero non è tanto difficile, vi chiederà solamente un po di tempo (circa un'ora).

Ingredienti: 50 g di frutta candita mista, 50 g di uvetta, 2 uova, 3 tuorli, un pizzico di cannella, la scorza grattugiata di mezza arancia e di mezzo limone, 40 g di pinoli tostati, 300 g di zucchero, 600 g di ricotta, un bicchierino di brandy.

Per la pasta frolla 300 g di farina, un uovo, 3 tuorli, mezzo limone grattugiato, 150 g di zucchero, 150 g di burro, un pizzico di lievito per dolci, un pizzico di sale.

Lavorate la farina con il burro freddo a pezzetti, in modo da ottenere un composto sbriciolato; aggiungete il lievito, la scorza di limone, il sale e lo zucchero e formate una fontana. Impastate con le uova e i tuorli molto velocemente, per evitare di scaldare la pasta. Formate una palla, avvolgetela in un foglio di pellicola e fatela riposare per almeno mezz'ora in frigo.

Per il ripieno: lavorate la ricotta con lo zucchero, un uovo, 3 tuorli, la scorza degli agrumi, i pinoli, l'uvetta ammorbida nel brandy (o rum) e strizzata, la cannella e i canditi a dadini minuti, fino ad avere un composto omogeneo. Scaldate il forno a 180° dividete la pasta a metà e stendetela in 2 dischi spessi 3 - 4 mm aggiungendo un po' di farina se necessario, disponete un disco in uno stampo di 28 cm circa, foderato con carta da forno bagnata e strizzata. Punzecchiate il fondo con una forchetta, riempitelo con il composto di ricotta e livellatelo. Dividete il disco di pasta rimasto in lunghe strisce larghe un dito e disponetele a griglia sulla torta, come per una crostata classica. Formate un cordoncino con la pasta rimasta, disponetelo sui bordi della torta e pizzicatelo per ottenere un effetto decorativo. Spennellate le strisce e i bordi con l'uovo che resta e cuocete la torta in forno per 40 minuti. Lasciatela intiepidire e spolverizzatela se vi piace con zucchero a velo prima di servirla. Non perdetevi di coraggio: il risultato vi darà la soddisfazione di aver fatto veramente un buon dolce!!

A tutte voi, amiche fedeli che mi avete seguita durante tutto l'anno auguro un sereno Natale ed un felice e prospero anno nuovo 2001!!!

Cesarina

Srečno v Jupitrovem letu 2001!

Tradicijski je, da se ob prehodu v novo leto napovedujejo dogodki, ki potem nekatere presenetijo, drugi pa samozavestno izjavljajo, da so oni to že vedeli ali pa: »Saj je bilo to že predvideno!«

Izkoristil sem priložnost (ali pa mi je bilo sojeno), da sem ravno ob pravem času in na pravem kraju srečal znanega portoroškega astrologa Srečka Možina osebno in se z njim zapletel v pogovor o astrologiji, seveda.

Mediji so polni reklam astrologov, ki ponujajo svoje storitve. Zdi se mi, da je večini le do tega, da lahkoverne ljudi olajšajo za denar. Zato astrologa

Srečka najprej pobaram, koga lahko sploh imamo za astrologa.

Srečko M.: Poudariti moram, da je dobrih astrologov zelo malo. Znanje o astrologiji si lahko pridobi vsakdo. Toda to ni dovolj. Astrologija je zelo stara veda, saj so že v davnih časih na podlagi proučevanja gibanja ozvezdij in naravnih pojavov astrologi poizkušali napovedovati prihodnost. Študij astrologije je zelo zahteven. Terja predanost, pedantnost in znanje tako matematike kot astronomije in tudi geografije. Potrebno je tudi poznavanje psihologije, etike in drugih duhovnih znanj o človeku. Astrologe povezujemo z izdelavo horoskopov. Beseda horoskop pa izvira iz grške besede, ki pomeni »ugotavljalec časa«. Zanimiv je podatek, da so spčetje Aleksandra Velikega načrtovali svečeniki, ki so proučili najugodnejši čas njegovega rojstva.

Je mar mogoče napovedati srečne dogodke in liste manj srečne?

Ali obstaja sreča in ali drži rek, da je kdo rojen pod srečno zvezdo?

Srečko M.: Sreča in iz nje izhajajoči srečni dogodki niso naključni! Proučeval sem horoskope ljudi, ki so imeli veliko srečnih dogodkov, ali pa bili uspešni v svojem poklicu in ugotovil, da so te osebe res rojene pod srečno zvezdo to je, da so rojeni ob ugodni zvezdni konstelaciji. Na tok naravnih dogodkov se ne da vplivati.

Na podlagi katerih dejstev lahko astrolog izreče svoja predvidevanja?

Srečko M.: Za astrologa je najpomembnejši kraj in točen čas rojstva.

Kako pa lahko astrolog pomaga in svetuje človeku?

Srečko M.: Astrolog lahko posamezniku, ki se je znašel v takšnem ali drugačnem položaju - dobrem ali slabem - posreduje podatke, ki mu lahko koristijo oziroma jih lahko s pridom uporabi. Glede na položaj konstelacij mu razlaga položaj, v katerem se nahaja in mu nakaže možen potek dogodkov: pokaže na kritične, neugodne dneve ali (in) na uspešne, ugodne, tudi za daljša časovna obdobja. Ugotavlja sozvočje, ubranost med dvema osebama, potencialno partnerstvo in tudi čustveno skladnost. Lahko ugotavlja pogoje za uspešen začetek poslovanja podjetja, sklepanje pogodb, ugodne dneve za operativne posege, zdravljenje in podobno. Predvsem pa je od posameznika odvisno, ali se bo odločil, da bo upošteval tolmačenje astrologa. Astrolog ni vse-mogoč.

Človek se skozi življenje - od rojstva do smrti - giblje v določenem ritmu. Kot v vsem vesolju je v ritmu večna sprememba.

Katero področje astrologije je za vas v tem trenutku najbolj zanimivo?

Srečko M.: Sedaj se poglobljam na področju politično - mundialne astrologije. Ta veja astrologije proučuje vpliv planetarnih konstelacij na države, svet politike, svetovne dogodke, vreme, naravne katastrofe, celotne dogodke na Zemlji. Zanimivo je, da so astrologi ob splavitvi ladje Titanik že predvideli, da jo bo spremljala nesreča.

Od svoji napovedi pa bi omenil eno iz leta 1999, ko sem za leto 2000 napovedal padec Miloševićevega režima v Srbiji.

Kako kaže nebesnim znamenjem v letu 2001?

Srečko M.: Leto 2001 bo leto Jupitra, ki je vladar dobre sreče, blaginje in obilja. Za prvo polovico leta je ugodna napoved za rojene v znamenju Tehtnice, Vodnarja, Ovna in Leva. Druga polovica leta bo ugodnejša vodnim znamenjem: to so znamenje Škorpionja, Rib in Raka.

Bralcam in bralcem Portorožana pa bi tudi sam rad zaželel veliko uspehov in osebne sreče v letu 2001.

Pogovarjal se je Marjan Maslo

ARCHITECTA

d.o.o./s.r.l.

tel: 05/67-10-200, fax: 05/67-10-208

www.iskalc.com/architecta Email: architecta@siol.net

*Spoštovane naše stranke in poslovni partnerji!
Za nami je še eno uspešno poslovno leto. S svojim znanjem, strokovnostjo in delovnimi izkušnjami smo ponudili naše storitve na področju:*

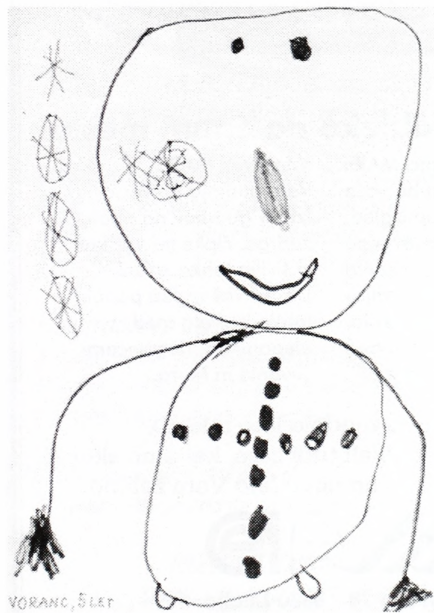
- posredovanja v prometu z nepremičninami,
- pravnopremoženjskega svetovanja,
- izdelava etažnih načrtov in sodne cenitve,
- projektiranje objektov in inženiring.

*Bližajoči praznični dnevi so priložnost, da se vsem Vam
Zahvalimo za dosedanje zaupanje in Vam želimo*

**VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN VELIKO
OSEBNE IN POSLOVNE SREČE V LETU 2001!**

Učitelji naravoslovja za okoljsko zavest mladih

V kongresnem centru Bernardin v Portorožu je bilo od 7. do 9. decembra drugo srečanje učiteljev naravoslovnih predmetov, ki ga organizira Zavod Republike Slovenije za šolstvo, ki se ga je udeležilo okoli 190 učiteljev in vzgojiteljev iz vse Slovenije. Na letošnjem srečanju je predavalo 48 uglednih domačih in dva tuja strokovnjaka, ki so govorili o trajnostnem razvoju globalnih ekoloških problemih, ravnanju z nevarnimi kemikalijami, odpadki in pitno vodo, o sodobnih pristopih v poučevanju okoljske vzgoje. Na drugi strani pa bodo učitelji predstavili učinkovite in inovativne primere iz svoje prakse. Namen tega srečanja je učiteljem naravoslovnih predmetov z vseh izobraževalnih ravni približati najnovejša spoznanja s področja varovanja in ohranjanja okolja ter smotrnega izkoriščanja naravnih dobrin. Kajti ravno od dobro poučenega in zavzetega učitelja oziroma celo vzgojitelja v vrtcu zavisi, kakšna bo državljanska okoljska zavest mladih, ko odrastejo. Vsebinsko je bil seminar izrazito interdisciplinaren in zato še posebej pomemben v našem izobraževalnem prostoru, saj sta interdisciplinarnost in medpredmetna povezanost osnovna pogoja za učinkovito okoljsko vzgojo. Le takšen pristop vodi k želenim ciljem, zlasti k pripravljenosti, da bi mlade naučili ravnanja za varovanje okolja in bivanja v sozvočju z naravo.

VORANC, 5 LET

Vrtec Mornarček Piran - enota Barčica Portorož

Mehanizmi anonimk

V uredništvo Portorožana smo prejeli (še eno) anonimko, naslovljeno kot odprto pismo piranski županji, pisci (ali pisec) pa sebe imenuje(jo) kot ogorčeni občani Lucije. Bilo bi zanimivo analizirati, zakaj si nekateri ljudje ne upajo podpisati pod svoja pisma, to je pod svoja stališča, opozorila, mnenja...! Zakaj je tako? Tiči vzrok za to le v (strahopetni, nenačelni, konformistični...?) naravi posameznika, ali pa so posledice za tistega, ki s prstom na kaj pokaže oziroma opozori, res lahko tako hude, da človek zaradi lastne varnosti (ali preprosto zaradi ljubelega miru) ostane rajši anonimen? Ali pa je vzrok, da smo raje tihi in se navadno brigamo zgolj za svoj mali svet (tisti, ki jim prekipe, pa napišejo anonimko) strah pred reakcijo

tistega ali tistih, ki jih naš uperjeni prst oplazi?

Kajti njihove reakcije navadno niso racionalne. Ne vzamejo si časa za razmislek, ali je opozorilo morda (vsaj nekoliko) upravičeno in nenazadnje dobrohotno, temveč reagirajo navadno burno, če je v njihovi moči pa celo maščevalno... Če pa bi zaradi kritike utegnili biti okrnjeni njihovi materialni interesi, potem se običajno odzovejo kot ranjena zver, ki (lahko tudi krvavo) popade... Če pa ima ta človek povrhu še moč, ki mu jo daje družbeni status (bogastvo, oblast, pripadnost sloju...), modrosti pa ne veliko, potem so posledice za tistega, ki opozarja lahko uničujoče...

Zato so vselej bile in bodo anonimke...

Livija Sikur Zorman

Vaba za naivno mladež

Na gospo županjo Vojko Štular se je nek anonimni pisec (ali več piscev) obrnil s pismom, v katerem jo opozarja, da so Lucijčani ogorčeni, ker je na Šolski ulici - torej v bližini osnovne šole Lucija - začela obratovati mini igralnica z igralnimi avtomati, v kateri vse noči ob nezastrih izložbenih oknih gorijo luči, kot bi bili v kakšnem Las Vegasu. In to v četrti, ki je bila predvidena za oskrbo prebivalcev z osnovnimi življenjskimi potrebščinami! Čudi jih, da se županja ne bi zavedala škodljivih posledic, ki bi jih takšna dejavnost utegnila dolgoročno imeti v marsikateri družini, predvsem v tistih z otroki v pubertetnih letih, saj vemo, kako mamljiva vaba so lahko takšne svetleče igrice za mlade, neizkušene in naivne duše, pa tudi kako kvarne posledice lahko pustijo na njih (npr. kraja denarja za igrice najprej staršem, potem pa še drugim, zasvojenost s hazardom...)

OBČINI PIRAN

Sem krajanka Portoroža. Sporočiti vam moram, da sem vsako leto ponosno zrla v praznično okrašeni Portorož. Letos pa po mojem mnenju ni tako.

Glede na to, da je Portorož turistični kraj, da je naša občina dobila status turistične občine, je bilo v letošnje novoletno okraševanje - ne le po mojem, ampak po mnenju vseh (ali vsaj večine) krajanov - vložena premalo truda. Zelo sem presenečena nad letošnjo okrasitvijo, saj bi se morali vsi prav dobro zavedati, kako pomembna je za turistični kraj, ki živi tudi od videza.

Lahko bi se potrudili vsaj toliko, kot v drugih bližnjih občinah, ki so nas v tem že zelo prekosile. Upam, da bo v bodoče Portorož v prazničnem času (spet) zaživel kot je treba in naredil na goste, ki pridejo k nam v tem obdobju, veličasten vtis, kot se za takšno letovišče tudi spodobi.

Vaša krajanka

**BORZA
ZNANJA**

**MATIČNA KNJIŽNICA
IZOLA**

Oktohrske revolucije
1, 6310 IZOLA
Telefon: 05/ 66 31

285 ali 05/ 66 31 284

www.borzaznanja.mss.edus.si

e-mail: izola@borzaznanja.mss.edus.si

Vsak delovnik od 8h do 13h v sredo od 8 do 13h in od 16h do 18.30

Zakorakali smo v praznični december... mesec poln pričakovanj. Čas okrašenih domov, z dobrotami obloženih miz in obdarovanj...

Ste že razmišljali kaj bi podarili svojim najbližjim?

Letos bodite izvorni in z malo truda, domišljije in dobre volje svoje najdražje razveselite z originalnim darilcem, ki ga boste izde-

lali kar sami. Pri tem vam seveda lahko pomagajo člani primorske Borze znanja.

Povedali vam bodo:

kako poslikati svilen roto;

kako dekorirati stekleno vazo;

kako izdelati keramične skodelice;

kako aranžirati ikebano;

kako izdelati nakit iz gline;

kako splesti kapo in rokavice...

Da pa bo vse to še lično zavito, vas lahko seznanimo z gospodom iz Kopra, ki se ukvarja z oblikovanjem, kreiranjem in ilustriranjem embalaže ali pa s simpatično gospo iz Branika, ki bo ličnemu darilcu dodala še izvorno misel.

Vse to in še več v primorski Borzi znanja.

**ŽELIMO VAM VESELE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO**

Učenje je lahko tudi zabavno

Na osnovni šoli Cirila Kosmača Piran so se učiteljice drugega razreda odločile, da bodo sadovnjak in sadje svojim učencem tokrat predstavile drugače. Sodelovali so učenci 2.a in b razreda z učiteljicama Katarino in Senjo ter učiteljico Heleno s podaljšanega bivanja, njihovi starši, pa člani kluba Karamel pod vodstvom njihove mentorice Titke Kužel. Seveda je bil takšen način učenja za učence - pa najbrž tudi za njihove učiteljice (in nenazadnje tudi za starše) - še posebej zanimiv, pester, zabaven, pa tudi sladek, saj so učenci v gospodinjiski učilnici ustvarili mnogo dobrot, ki so jih potem tudi snedli. In kako so takšno metodo poučevanja doživljali otroci? Izbrali smo nekaj njihovih vtisov (preveč jih je, da bi objavili vse). Preberite jih, pa boste izvedeli marsikaj, kar ste morda že tudi pozabili:

Gaja Mraz-Milič: Najprej smo spoznali sadovnjak in sadje v njem: jabolka, hruške, kakije, slive, orehe, marelice, breskve in še mnogo drugih. Spoznali smo tudi južno sadje: banane, pomaranče, limone, ananas in druge. Z rezanjem smo ugotovili, da ima eno sadje koščice, drugo pečke in tretje le lupino. Ko sadje dozori, vzamemo lestev, da lažje obiramo in ne lomimo vej. Obiramo z obiralnikom in zlagamo v košaro. Sadje hranimo v suhem, temnem prostoru, na lesenih policah ali v lesenih zabojih.

Edis Medić: V gospodinjiski učilnici smo pripravili pecivo. Za pecivo smo potrebovali razne sadeže. Pecivo smo delali v skupinah. Vsaki skupini je pomagal učenec iz kluba Karamel. Ko so

peciva bila gotova smo, jih razrezali in dali na krožnik. Zatem smo sedli za mizo in začeli jesti. Ko smo pojedli smo vse pomili in pospravili.

David Gobbo: Začeli smo se pogovarjati o sadju. Sadje smo razdelili na južno, lupinasto, jagodičasto in na sadje s koščico ali pečko. Izvedeli smo, da sadje raste v sadovnjaku, lahko tudi v gozdu in v vinogradu. Pri likovnem pouku smo risali krožnik s sadjem. Zbirali smo sadne recepte. Zadnji dan smo delali sladice. Delali smo jogurtovo pecivo s sadjem, bananin frape, skutino kremo in sadno solato. Pomagali so nam učenci iz kluba Karamel in Vedranina mama. Na koncu smo povabili še druge učiteljice.

Katja Šalkovič: Zbirali smo tudi sadne recepte. Pri likovni vzgoji smo risali krožnik s sadjem. Zadnji dan smo se razdelili v 4 skupine. Vsaka skupina je delala eno jed s sadjem. Prva skupina je delala jogurtovo pecivo, druga skupina bananin frape, tretja skupina sadno solato in četrta skupina skutino kremo. Ko je bilo vse končano smo se posladkali z našimi izdelki. Na pojedino smo povabili še druge učiteljice. Bilo je zelo lepo in sladko.

Erik Libek: Sadna drevesa se razlikujejo po vejah, vejicah, listih, plodovih in koreninah. Poznamo več različnih sort jabolk: JONATAN, IDARED, DELIŠES... Plod jabolka delimo na posamezne dele: pečke, peščišče, muha, lupina in pecelj. Iz različnih plodov lahko iztisnemo sok. Nabrane plodove pa lahko shranjujemo tudi v lesenih zabojih.

Klub Karamel: Smo učenci 8. a: Maša Pevc, Tanja Prunk in Žan Sorgo. Sodelujemo v šolskem klubu Karamel, kjer kuha-

mo in pečemo. Tokrat smo pomagali drugošolcem peči razna peciva. Med delom smo se spoprijateljili in se zelo zabavali. Uživali smo v njihovi družbi, ob njihovih nasmejanih obrazih. Razdelili smo se v štiri skupine. Vsak od nas je dobil tri ali štiri učenec. Bili so, kot vsak drugošolec. Saj veste, kakšni

so. Pridni, zgovorni in zelo marljivi. Na primer, ko so strgali jabolka so strgali tudi peške in muhe. Pa ne tistih letečih, seveda! Med delom je en učenec izjavil: "Mi bomo spekli najboljšo pecivo." Od takrat je zavladalo tekmovalno vzdušje. Pripravili smo različne sladice: jogurtovo pecivo, skutino kremo, bananin frape in sadno solato. Na koncu delovnega dne ni ostalo nič na krožnikih. Zato pa so bili polni naši trebuhi.

Odgovor na literarno nagradno vprašanje

Odgovor na naše vprašanje (zastavili smo ga v Portorožanu št. 10/11, ki je izšel sredi novembra): Slobodan Simič Šime, Duška Žitko: Giuseppe Tartini.

Med pravnimi odgovori smo izžrebali tistega, ki ga je poslala: **Iva PAHOR**, Gortanova 27a, Piran.

Čestitamo! Za nagrado bo dobila knjigo, po kateri smo spraševali, ki ji jo poklanja Občina Piran. Knjižno nagrado bo prejela po pošti.

Literarne uganke Vam tokrat ne bomo zastavili. Svetujemo pa vam, da v roke vzamete kakšno dobro knjigo.

MINI kredit

za pestre in prijetne zimske počitnice !

*Imetnikom tekočega računa
še isti dan odobrimo kredit
do 200.000 SIT brez čakanja
in samo na podlagi
osebnega dokumenta.*

*Doba odplačevanja
je 6 ali 12 mesecev,
odvisno od višine najetega kredita.*

*nakup novoletnih daril,
praznovanje novega leta,
prijetna smuka po
zasneženih smučiščih,
šola smučanja,
nakup športne opreme,
ali kaj drugega....*

Žesele božične praznike in veliko sreče v novem letu 2001 vam i skreno voščii

K Banka Koper

ZRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

**Drage občanke in občani,
želimo vam prijetne
Božične praznike
ter prijazno in mirno leto
2001.**

UNID d.o.o. Piran

- mladinski servis
- Internet storitve, web design

Župančičeva 14, 6330 Piran

tel./fax 05 / 673-15-21

Obala 55, 6320 Portorož

tel./fax 05 / 674-70-18

<http://www.klub-mp.si>

Email: servis@klub-mp.si

Srečno 2001!

Vaš novi Dom

Merkur trgovsko in storitveno, o.d., Družba na Otročje 7, Nova Gorica, PRODUKCIJSKI STUDIO PET • PUBLICIS

Sodelujte v
nagradni igri
za domiselne
nagrade!

Na stežaj smo odprli vrata vašega novega
trgovskega centra **MERKUR DOM** v Luciji.

V njem boste našli specializirano ponudbo kakovostnih
izdelkov za dom in gospodinjstvo.

MERKUR
DOM

Vsem občanom Občine Piran voščimo sreče in uspehoo polno 2001. leto, ter vas vabimo, da se z nami veselo odpravite v Novo leto, stoletje, tisočletje 2001!

V ta namen smo pripravili silbestrovanje v Hotelu "Piran" s prijetno glasbo, kjer se boste lahko tudi zavrteli in tako pričakali novo tisočletje ob bogato obloženi buffet mizi po ceni 15.000 sit, v kateri je vključena tudi pijača. Zabavali Vas bodo duo "Mix", ter v Panorama baru "One man band".

Informacije in rezervacije:

**HOTELI
PIRAN**

na tel.: 05/6733104

Futur
OBLAČILA ZA MOŠKE

Magda Pasarit s.p.

-25 %

gotovinski popusti
v decembru

*Veseli Božič
Srečno Novo Leto*

Bernardin, Obala 4/c, Portorož, tel.: 674 71 66

Podvozna 11, Lucija, 6320 Portorož, SLO
tel.: 00386 (0) 5 6773 202

Restavracija Asterina

Podvozna 11, Lucija
tel.: 677-32-02, fax: 677-09-50

*Vesele praznike ter
obilo uspehov
v Novem letu
vam želi*

